

Druhá Mojžíšova

¹ Tato jsou pak jména synů Izraelských, kteříž vešli do Egypta s Jákobem; každý s eledí svou přišel: ² Ruben, Simeon, Lévi a Juda; ³ Izachar, Zabulon a Beniamin; ⁴ Dan a Neftalím, Gád a Asser. ⁵ A bylo všech osob poslých z bedr Jákobových sedmdesáte duší; Jozef pak byl v Egyptě. ⁶ I umřel Jozef a všickni bratři jeho, a všecken ten rod. ⁷ Synové pak Izraelští rozmnožili se a rodili se v hojnosti; a rozhojovali se, i zsilili se náramně velmi, a naplněna jest jimi země. ⁸ V tom povstal král nový v Egyptě, kterýž neznal Jozefa. ⁹ Ten řekl lidu svému: Aj, lid synů Izraelských jest mnohý a silnější nad nás. ¹⁰ Nuže, opatrně sobě počínajme před ním, aby se nerozmohl; a když by přišla válka, aby se nepřipojil i on k nepřátelům našim, a nebojoval proti nám, a nevyšel z země. ¹¹ Protož ustanovili nad ním úředníky, kteříž by plat vybírali, aby je trápili boremeny svými. I vystavil lid Izraelský Faraonovi místa skladů, Fiton a Ramesses. ¹² Ale čím více trápili jej, tím více rostl a tím se více rozmáhal. I vzali sobě syny Izraelské v ošklivost. ¹³ A tak podrobovali Egyptští syny Izraelské v službu těžkou. ¹⁴ A k hořkosti přivodili život jejich robotami těžkými, v hlině a cihlách a ve všelijakém díle na poli, mimo všelikou potěbu svou, k níž práce jejich užívali nenáležitě a bez lítosti. ¹⁵ I poručil král Egyptský babám Hebrejským, z nichž jedna sloula Sefora a druhá Fua, ¹⁶ A řekl: Když budete pomáhati ženám Hebrejským při porodu, a uvidíte, že již rodí, byl-li by syn, zabíte ho, pakli dcera, tedy ať jest živa. ¹⁷ Bály se pak ty baby Boha, a nečinily tak, jakž jim poručil král Egyptský, ale živých nechávaly pacholíkům. ¹⁸ Povolav tedy bab král Egyptský,

mluvil jim: Proè jste to uèinily, že jste živé zachovaly pacholíky? ¹⁹ I odpovìdily baby Faraonovi: Nejsou ženy Hebrejské jako ženy Egyptské; nebo ony jsou silnějšího pøirození. Døíve než pøijde k nim baba, ony porodí. ²⁰ I uèinil dobøe Bùh tím babám. A rozmnožen jest lid, a zsilili se velmi. ²¹ Stalo se pak proto, že se bály baby ty Boha, vzdílal jim domy. ²² I pøikázal Farao všemu lidu svému, øka: Každého syna, kterýž se narodí, do øeky uvrzte; každé pak dcery nechte živé.

2

¹ Odšed pak muž jeden z domu Léví, vzal dceru z pokolení Léví. ² I poèala žena ta, a porodila syna; a viduci, že jest krásný, kryla ho za tøi mìsíce. ³ A když ho nemohla déle tajiti, vzala mu ošitku z sítí, a omazala ji klím a smolou; a vložila do ní to dítě, a vyložila do rákosí u bøehu øeky. ⁴ A postavila sestru jeho zdaleka, aby zviděla, co se s ním dítě bude. ⁵ A v tom sešla dcera Faraonova, aby se myla v øece; a dìveèky její procházely se po bøehu øeky. A uzøevši ošitku mezi rákosím, poslala dìveèku svou, a vzala ji. ⁶ A když otevøela, uzøela dítě; a aj, plakalo pacholátko. A slitovavši se nad ním, øekla: Z dětí Hebrejských jest toto. ⁷ I øekla sestra jeho k dceøi Faraonovi: Mám-li jíti a zavolati tobì chùvy z žen Hebrejských, kteráž by odchovala tobì dítě? ⁸ Odpovìdila dcera Faraonova: Jdi. Tedy šla dìveèka a zavolala matky toho dítěte. ⁹ I øekla jí dcera Faraonova: Vezmi toto dítě, a odchovej mi je; a já⁴ dám mzdu tvou. I vzala žena dítě, a chovala je. ¹⁰ A když odrostlo pachole, dovedla je k dceøi Faraonovi, kteráž jej mìla za syna; a nazvala jméno jeho Mojžíš, økuci: Nebo jsem ho z vody vytáhla. ¹¹ I stalo se ve dnech těch, když vyrostl Mojžíš, že vyšel k bratøím svým, a hledìl na trápení jejich. Uzøel také muže Egyptského, an tepe

muže Hebrejského, jednoho z bratřích jeho. A sem i tam se ohlédnal, vidal, že žádného tu není, zabil Egypťského, a zahrabal jej v písku. ¹² Vyšel potom druhého dne, a aj, dva muži Hebrejští vadili se. I řekl tomu, kterýž kovu dělal: Proč tepeš bližního svého? ¹³ Kterýžto odpověděl: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcím nad námi? Zdali zabiti mne myslíš, jako jsi zabil Egypťského? Protož ulekl se Mojžíš a řekl: Jistě známá jest ta věc. ¹⁴ A uslyšav Faraon tu věc, hledal zabiti Mojžíše. Ale Mojžíš utekl od tváře Faraonovy, a bydlil v zemi Madianské; i usadil se podlé studnice. ¹⁵ Kníže pak Madianské měl sedm dcer. Kteréžto přišedše, vážily vodu, a nalávaly do koryt, aby napájely dobytek otce svého. ¹⁶ I přišli pastýři, a odehnali je. Tedy Mojžíš vstaval, pomohl jim a napojil dobytek jejich. ¹⁷ A když se navrátily k Raguelovi, otci svému, řekl on: Jakž jste to dnes tak brzo přišly? ¹⁸ Odpovědly: Muž Egypťský vysvobodil nás z ruky pastýřů; ano také ochotně navázil nám vody, a napojil dobytek. ¹⁹ I řekl dcerám svým: Kdež pak jest? Proč jste pustily muže toho? Povolejte ho, ať pojí chleba. ²⁰ A svolil Mojžíš k tomu, aby bydlil s mužem tím. Kterýžto dal Zeforu, dceru svou, Mojžíšovi. ²¹ I porodila syna, a nazval jméno jeho Gerson; nebo řekl: Přichozím jsem byl v zemi cizí. ²² Stalo se pak po mnohých letech, že umřel král Egypťský; a synové Izraelští úpěli pro roboty, a křičeli. I vstoupil k Bohu každý jejich pro roboty. ²³ A uslyšel Bůh nařekání jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu svou s Abrahamem, Izákem a Jákobem. ²⁴ I vzhledl Bůh na syny Izraelské, a poznal Bůh.

3

¹ Mojžíš pak pásal dobytek Jetry tchána svého, kníže Madianského, a hnal stádo po poušti, přišel až k hoře

Boží Oréb. ² Tedy ukázal se mu andil Hospodinův v plameni ohně z prostředku kůže. I viděl, a aj, kůže hořel ohněm, a však neshořel. ³ Protož řekl Mojžíš: Půjdu nyní, a spatřím vidění toto veliké, proče neshoří kůže. ⁴ Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, zavolal na Bůh z prostředku kůže, a řekl: Mojžíši, Mojžíši! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem. ⁵ I řekl: Nepřistupuj sem, szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest. ⁶ A řekl: Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zakryl Mojžíš tvář svou, (nebo se bál), aby nepatřil na Boha. ⁷ Jemužto řekl Hospodin: Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého, kterýž jest v Egyptě; a kdek jejich pro pohnost úředníků jeho slyšel jsem; nebo znám bolesti jeho. ⁸ Protož jsem sstoupil, abych vysvobodil je z ruky Egyptských, a vyvedl je z země té do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a strdí, na místa Kananejského a Hetejského, a Amorejského a Ferezejského, a Hevejského a Jebuzejského. ⁹ Nebo nyní, aj, kdek synů Izraelských přišel ke mně; viděl jsem také i ssoužení, jímž je ssuzují Egyptští. ¹⁰ Protož, nyní poí a pošli ti k Faraonovi; a vyvedeš lid můj, syny Izraelské z Egypta. ¹¹ I řekl Mojžíš Bohu: Kdo jsem já, abych šel k Faraonovi, a abych vyvedl syny Izraelské z Egypta? ¹² I odpověděl: Však budu s tebou; a toto budeš mítí znamení, že jsem já ti poslal: Když vyvedeš lid ten z Egypta, služiti budete Bohu na hoře této. ¹³ I řekl Mojžíš Bohu: Aj, já půjdu k synům Izraelským a dím jim: Bůh otců vašich poslal mne k vám. Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím? ¹⁴ I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto dís synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám. ¹⁵ Řekl ještě Bůh Mojžíšovi: Takto dís synům Izraelským: Hospodin, Bůh otců vašich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův,

a Bùh Jákobùv poslal mne k vám; to⁴ jest jméno mé na vìènost, a ta⁴ jest památka má po všecy vïky. ¹⁶ Jdi, a shromáždì starší Izraelské, mluv jim: Hospodin Bùh otcù vaších ukázal mi se, Bùh Abrahamùv, Bùh Izákùv, a Bùh Jákobùv, øka: Rozpomínaje, rozpomenul jsem se na vás, a na to, co se vám dálo v Egyptì. ¹⁷ Protož jsem øekl: Vyvedu vás z trápení Egyptského do zemì Kananejského, a Hetejského, a Amorejského, a Ferezejského, a Hevejského, a Jebuzejského, do zemì oplývající mlékem a strdí. ¹⁸ I poslechnou hlasu tvého. Pùjdeš pak ty a starší Izraelští k králi Egyptskému, a díte jemu: Hospodin Bùh Hebrejský potkal se s námi; protož nyní, nech^t medle jdeme cestou tòi dnù na pouš^t, abychom obìtovali Hospodinu Bohu našemu. ¹⁹ Ale já vím, že^t vám nedopustí král Egyptský jíti; leè v ruce silné. ²⁰ Protož vztáhnù ruku svou, a bítì budu Egypt divnými vìcmi svými, kteréž èiniti budu u prostøed niho; a potom propustí vás. ²¹ A dám milost lidu tomuto pøed oèima Egyptských. I stane se, že když pùjdete, neodejdete prázdní. ²² Ale vypùjèí žena od sousedy své, a od hospodynì domu svého klínotu støíbrných, a klínotu zlatých a roucha; i vložíte to na syny a na dcery své, a tak obloupíte Egypt.

4

¹ Odpovìdìl pak Mojžíš, a øekl: Aj, neuvìøí mi, ani uposlechnou hlasu mého; nebo øeknou: Neukázal^t se tobì Hospodin. ² Tedy øekl jemu Hospodin: Co jest to v ruce tvé? Odpovìdìl: Hùl. ³ I øekl: Vrz ji na zem. I povrhl ji na zem, a obrácena jest v hada; a utíkal Mojžíš pøed ním. ⁴ Tedy øekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhnì ruku svou, a chy^t ho za ocas. Kterýžto vztáh ruku svou, chytil jej, a obrácen jest v hùl v rukou jeho. ⁵ Aby vìøili, že se ukázal tobì Hospodin, Bùh otcù jejich, Bùh Abrahamùv, Bùh Izákùv

a Bùh Jákobùv. ⁶ Potom zase øekl jemu Hospodin: Vlož nyní ruku svou za òadra svá. I vložil ruku svou za òadra svá; a vyòal ji, a aj, ruka jeho byla malomocná, bílá jako sníh. ⁷ Øekl opít: Vlož ruku svou zase v òadra svá. Kterýž vložil ruku svou zase v òadra svá; a vyòal ji z òader svých, a aj, uèinìna jest zase jako jiné tìlo jeho. ⁸ I bude^t, jestliže neuvìøí tobì, a neposlechnou hlasu a znamení prvního, uvìøí hlasu a znamení druhému. ⁹ A pakli neuvìøí ani tím dvìma znameními, a neuposlechnou hlasu tvého, tedy nabereš vody z øeky, a vyliješ ji na zem; a promìní se vody, kteréž vezmeš z øeky, a obrátí se v krev na zemi. ¹⁰ I øekl Mojžíš Hospodinu: Prosím, Pane, nejsem muž výmluvný, aniž prvé, ani jakž jsi mluvil s služebníkem svým; nebo zpozdilých úst a neohbitého jazyku jsem. ¹¹ Jemuž odpovìdil Hospodin: Kdo dal ústa èlovìku? Aneb kdo mùže uèiniti nìmého, neb hluchého, vidoucího, neb slepého? Zdali ne já Hospodin? ¹² Nyní tedy jdi, a já budu v ústech tvých, a nauèím ti, co bys mluvitì mìl. ¹³ I øekl: Slyš mne, Pane, pošli, prosím, toho, kteréhož poslati máš. ¹⁴ A rozhnìvav se velmi Hospodin na Mojžíše, øekl: Zdaliž nemáš Arona bratra svého z pokolení Léví? Vím, že on výmluvný jest; ano aj, sám vyjde v cestu tobì, a vida tebe, radovati se bude v srdci svém. ¹⁵ Ty mluvitì budeš k nìmu, a vložíš slova v ústa jeho; a já budu v ústech tvých a v ústech jeho, a nauèím vás, co byste mìli èiniti. ¹⁶ A on mluvitì bude za tebe k lidu; a bude tobì on za ústa, a ty budeš jemu za Boha. ¹⁷ Hùl pak tuto vezmeš v ruku svou, kterouž èiniti budeš ta znamení. ¹⁸ Tedy odšed Mojžíš, navrátil se k Jetrovi tchánu svému, a øekl jemu: Nech^t jdu nyní, a navrátím se k bratøím svým, kteøíž jsou v Egyptì, a pohledím, jsou-li ještì živi. I øekl Jetro Mojžíšovi: Jdi v pokoji. ¹⁹ Nebo øekl byl Hospodin Mojžíšovi v zemi Madianské: Jdi, navra^t se do Egypta; nebo zemøeli jsou

všickni muži, kteøíž hledali bezživotí tvého. ²⁰ A vzav Mojžíš ženu svou, a syny své, vsadil je na osla, aby se navrátil do zemì Egypťské; vzal také Mojžíš hùl Boží v ruku svou. ²¹ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Když pùjdeš a navrátíš se do Egypta, hleí, abys všechny zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé, èinil pøed Faraonem. Já^t pak zatvrdím srdce jeho, aby nepropustil lidu. ²² Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn mùj, prvorozený mùj jest Izrael. ²³ I øekl jsem tobì: Propus^t syna mého, a^t slouží mi; a nechtil jsi ho propustiti. Aj, já zabiji syna tvého, prvorozeného tvého. ²⁴ I stalo se, když byl Mojžíš na cestì v hospodì, že se oboøil na něj Hospodin, a hledal ho usmrtiti. ²⁵ Tedy vzala Zefora nùž ostrý, a obøezala neobøízku syna svého, kteroužto vrhla k nohám jeho, økuci: Zajisté ženich krví jsi mi. ²⁶ I nechal ho. Ona pak nazvala ho tehdáž ženichem krví pro obøezání. ²⁷ Øekl také Hospodin Aronovi: Jdi vstøíc Mojžíšovi na pouš^t. I šel a potkal se s ním na hoøe Boží, a políbil ho. ²⁸ A vypravoval Mojžíš Aronovi všechna slova Hospodinova, kterýž ho poslal, i o všech znameních, kteráž pøikázal jemu. ²⁹ Tedy šel Mojžíš s Aronem, a shromáždili všechny starší synù Izraelských. ³⁰ I mluvil Aron všechna slova, kteráž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a èinil znamení pøed oèima lidu. ³¹ A uvìil lid, když uslyšeli, že navštívil Hospodin syny Izraelské, a že vidil ssouzení jejich. A sklonivše se, poklonu uèinili.

5

¹ Potom pak pøišli Mojžíš s Aronem, a øekli Faraonovi: Takto praví Hospodin, Bùh Izraelský: Propus^t lid mùj, a^t mi slaví svátky na poušti. ² Odpovìdìl Farao: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele? Hospodina neznám, Izraele také nepropustím. ³ I øekli: Bùh Hebrejský potkal se s námi. Nech^t medle jdeme

cestou tøí dní na pouš^t, a obítujeme Hospodinu Bohu našemu, aby nedopustil na nás moru neb meèe. ⁴ I øekl jim král Egyptský: Proè ty Mojžíši a Arone, odtrhujete lid od prací jejich? Jdíte k robotám svým. ⁵ Øekl také Farao: Hle, již nyní mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich. ⁶ I pøikázal Farao v ten den úøedníkùm nad lidem a šafáøùm jeho, øka: ⁷ Nedávejte již více slámy lidu k dilání cihel jako prvé; necha^t jdou sami a sbírají sobì slámu. ⁸ Však touž summu cihel, kterouž udílávali prvé, uložte na ni, nic neujímejte z ní; nebo^t zahálejí, a protož volají, økouce: Poíme, obítujme Bohu našemu. ⁹ Nech^t se pøitíží robot mužùm tím; a nech^t pracují v nich, aby se neohlédali na slova lživá. ¹⁰ Vyšedše tedy úøedníci nad lidem a šafáøi jeho, mluvili k lidu, økouce: Takto praví Farao: Já nebudu vám dávati slámy. ¹¹ Sami jdíte, beøte sobì slámu, kdekoli naleznete; ale nic nebude uято díla vašeho. ¹² I rozbìhl se lid po vší zemi Egyptské, aby trhal strništi místo slámy. ¹³ A úøedníci nutili je, økouce: Vyplødte díla svá, úkol denní v den jeho, jako když sláma byla. ¹⁴ I biti jsou šafáøi synù Izraelských, kteréž ustanovili nad nimi úøedníci Faraonovi, a mluveno k nim: Proè jste nevyplnili úkolu svého v díle cihel, jako prvé, ani vèera ani dnes? ¹⁵ I pøišli šafáøi synù Izraelských, a volali k Faraonovi, økouce: Proè tak diláš služebníkùm svým? ¹⁶ Slámy se nedává služebníkùm tvým, a økají nám: Dìlejte cihly; a hle, služebníci tvoji biti bývají, a høeš lid tvùj. ¹⁷ I øekl: Zahálíte, zahálíte, a protož mluvíte: Poíme, obítujme Hospodinu. ¹⁸ Protož nyní jdíte, dìlejte; slámy se vám dávati nebude, ale vy summu cihel vyplødujte. ¹⁹ Vidouce šafáøi synù Izraelských, že zle s nimi, ponìvadž øeèeno: Neujmete poètu cihel vašich z úkolu denního v den jeho, ²⁰ Potkali se s Mojžíšem a Aronem, kteøíž stáli, aby jim vstøíc vyšli, když by se

vraceli od Faraona. ²¹ A mluvili jim: Pohleďž Hospodin na vás, a sui; nebo zošklivili jste nás pøed Faraonem a služebníky jeho, a dali jste meè v ruku jejich, aby nás zamordovali. ²² I navrátil se Mojžíš k Hospodinu a øekl: Pane, proè jsi tyto zlé vìci uvedl na lid tento? Proè jsi mne sem poslal? ²³ Nebo od té chvíle, jakž jsem všel k Faraonovi, abych mluvil jménem tvým, hùøe nakládá s lidem tímto, a ty jsi vždy nevysvobodil lidu svého.

6

¹ Odpovìdìl Hospodin Mojžíšovi: Nyní uzøíš, co uèiním Faraonovi; nebo v ruce silné propustí je, a v ruce mocné vyžene je z zemì své. ² Mluvil ještì Bùh k Mojžíšovi a øekl jemu: Já jsem Hospodin. ³ Ukázal^a jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem Bùh silný všemohoucí; ale v jménu svém, Hospodin, nejsem poznán od nich. ⁴ K tomu utvrdil jsem smlouvu svou s nimi, že jim dám zemi Kananejskou, zemi putování jejich, v níž pohostinu byli. ⁵ Nad to, já slyšel jsem køik synù Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomenul jsem se na smlouvu svou. ⁶ Protož povìz synùm Izraelským: Já jsem Hospodin, a vyvedu vás z robot Egyptských, a vytrhnu vás z služby jejich, a vysvobodím vás v ruce vztažené a skrze soudy veliké. ⁷ A vezmu vás sobì za lid, a budu vám za Boha; a zvíte, že jsem Hospodin Bùh váš, vysvobozující vás z robot Egyptských. ⁸ Uvedu vás také do zemì, o níž jsem, zdvihna ruku svou, pøisáhl, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi; a dám ji vám v didictví; Já Hospodin. ⁹ I mluvil tak Mojžíš synùm Izraelským; ale neslyšeli Mojžíše pro úzkost ducha a službu pøetižkou. ¹⁰ Protož mluvil Hospodin Mojžíšovi, øka: ¹¹ Vejdi, mluv Faraonovi králi Egyptskému, a^t propustí syny Izraelské z zemì své. ¹² I mluvil Mojžíš pøed Hospodinem, øka: Hle,

synové Izraelští neposlechli mne, kterakž tedy poslechně mne Farao, a já jsem zpozdlý v ōeèi? ¹³ I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, a pøikázání dal jim k synùm Izraelským a k Faraonovi králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z zemì Egyptské. ¹⁴ Tito jsou pøední v èeledech otcù svých. Synové Rubenovi, prvorozeného Izraelova: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. Ty jsou èeledi Rubenovy. ¹⁵ Synové pak Simeonovi: Jamuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn Kananejské. Ty jsou èeledi Simeonovy. ¹⁶ A tato jsou jména synù Léví v rodech jejich: Gerson, Kahat a Merari. Let pak života Léví bylo sto tøidceti a sedm let. ¹⁷ Synové Gerson: Lebni a Semei po èeledech svých. ¹⁸ A synové Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel. Let pak života Kahat bylo sto tøidceti a tøi léta. ¹⁹ A synové Merari: Moholi a Musi. Ty jsou èeledi Léví v rodech svých. ²⁰ Pojal pak Amram ženu Jochebed, tetu svou, sobì za manželku, kterážto porodila mu Arona a Mojžíše. A let života Amramova bylo sto tøidceti a sedm let. ²¹ Synové také Izarovi: Chore, Nefega Zechri. ²² A synové Uzielovi: Mizaël, Elzafan a Sethri. ²³ Pojal pak Aron Alžbìtu, dceru Aminadabovu, sestru Názonovu, sobì za manželku; kterážto porodila jemu Nádaba, Abiu, Eleazara a Itamara. ²⁴ Synové pak Chore: Asser, Elkana a Abiazaf. Ty jsou èeledi Choritských. ²⁵ Eleazar pak syn Aronùv vzal jednu ze dcer Putielových sobì za manželku; kteráž mu porodila Fínsa. Ti jsou pøední z otcù Levítských po èeledech svých. ²⁶ To jest ten Aron a Mojžíš, jimž øekl Hospodin: Vyveďte syny Izraelské z zemì Egyptské po houfích jejich. ²⁷ Tito jsou, kteøíž mluvili Faraonovi, králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z Egypta; to⁴ jest ten Mojžíš a Aron. ²⁸ Stalo se pak, když mluvil Hospodin k Mojžíšovi v zemi Egyptské, ²⁹ Že mu øekl takto: Já Hospodin; mluv k Faraonovi, králi Egyptskému, všechno, což já mluvím tobì.

³⁰ A øekl Mojžíš pøed Hospodinem: Aj, já jsem zpozdilý v øeèi, kterakž tedy poslouchati mne bude Farao?

7

¹ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, ustanovil jsem ti za Boha Faraonovi; Aron pak bratr tvùj bude prorokem tvým. ² Ty mluviti budeš všecko, což tobi pøikáží; Aron pak bratr tvùj mluviti bude k Faraonovi, aby propustil syny Izraelské z zemì své. ³ Ale já⁴ zatvrdím srdce Faraonovo, a množiti budu znamení svá a zázraky své v zemi Egyptské. ⁴ Aniž poslechne vás Farao. I vzložím ruku svou na Egypt, a vyvedu vojska svá, lid svùj, syny Izraelské, z zemì Egyptské skrze soudy veliké. ⁵ I zvidí⁴ Egyptští, že já jsem Hospodin, když vztáhnu ruku svou na Egypt; a vyvedu syny Izraelské z prostøedku jich. ⁶ Tedy uèinil Mojžíš a Aron tak; jakž pøikázal jim Hospodin, tak uèinili. ⁷ A byl Mojžíš v osmdesáti, Aron pak v osmdesáti a tøech letech, když mluvili s Faraonem. ⁸ I øekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi takto: ⁹ Když mluviti k vám bude Farao, øka: Ukažte od sebe zázrak, tedy díš Aronovi: Vezmi hùl svou, a povrz pøed Faraonem, i obrátí se v hada. ¹⁰ Tedy všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a uèinili tak, jakž pøikázal Hospodin; a povrhl Aron hùl svou pøed Faraonem i pøed služebníky jeho, a obrácena jest v hada. ¹¹ Povolal pak také Farao mudrcù a èarodijníkù; a uèinili i ti èarodijníci Egyptští skrze èary své tolikéž. ¹² Nebo povrhl každý z nich hùl svou, a obráceny jsou v hady; ale požøela hùl Aronova hole jejich. ¹³ I posililo se srdce Faraonovo, a neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin. ¹⁴ Protož øekl Hospodin Mojžíšovi: Obtížilo se srdce Faraonovo; nechce propustiti lidu toho. ¹⁵ Jdi k Faraonovi ráno, aj, pùjde ven k vodì, a stùj naproti nìmu pøi bøehu øeky; a hùl, kteráž obrácena byla v hada, vezmeš do ruky své.

¹⁶ A díš mu: Hospodin Bùh Hebrejský poslal mne k tobì, a^tbych øekl: Propus^t lid mùj, aby sloužili mi na poušti; a aj, neuposlechls až dosavad. ¹⁷ Protož takto praví Hospodin: Po tomto poznáš, že já jsem Hospodin: Aj, já udeøím holí, kteráž jest v ruce mé, na vody, kteréž jsou v øece, a obráceny budou v krev. ¹⁸ A ryby, kteréž jsou v øece, pomrou; i nasmradí se øeka, a ustávati budou Egyptští, hledající vody, kterouž by pili z øeky. ¹⁹ Protož øekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vezmi hùl svou, a vztáhni ruku svou na vody Egyptské, na øeky jejich, na potoky jejich, i na jezera jejich, a na všechna shromáždíní vod jejich, aby se obrátily v krev; i bude krev po vši zemi Egyptské, tak v nádobách døevìných, jako kamenných. ²⁰ Tedy uèinili tak Mojžíš a Aron, jakž byl pøikázal Hospodin; a zdvihna hùl, udeøil v vodu, kteráž byla v øece, pøed oèima Faraonovými a pøed oèima služebníkù jeho; i obráceny jsou všechny vody, kteréž byly v øece, v krev. ²¹ Ryby pak, kteréž byly v øece, pomøely, a nasmrádila se øeka, tak že nemohli Egyptští pítí vody z øeky; a byla krev po vši zemi Egyptské. ²² To též uèinili i èarodìjnící Egyptští skrze èáry své. I zsililo se srdce Faraonovo, aby neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin. ²³ A odvrátiv se Farao, pøišel do domu svého; a ani k tomu nepøiložil srdce svého. ²⁴ Kopali pak všickni Egyptští vùkol øeky, hledající vody ku pití; nebo nemohli pítí vody z øeky. ²⁵ A vyplnilo se dní sedm, jakž ranil Hospodin øeku.

8

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi a rci jemu: Takto praví Hospodin: Propus^t lid mùj, a^t mi slouží. ² Pakli nebudeš chtítí propustiti, aj, já raním všechny krajiny tvé žabami. ³ A vydá øeka množství žab, kteréž vystoupí a polezou do domu tvého a do pokoje, v

nìmž líháš, a na ložce tvé, a do domù služebníkù tvých i lidu tvého, a do pecí tvých a do tìsta tvého. ⁴ I na tebe a na lid tvùj, i na všechny služebníky tvé polezou žáby. ⁵ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vztáhni ruku svou s holí svou na øeky, na potoky a na jezera, a vyveì žáby na zemi Egyptskou. ⁶ I vztáhl Aron ruku svou na vody Egyptské; a vystoupily žáby a pøikryly zemi Egyptskou. ⁷ A uèinili tolikéž èarodìjnící skrze své èáry; a udìlali, že vyšly žáby na zemi Egyptskou. ⁸ Tedy Farao povolav Mojžíše a Arona, øekl: Modlte se Hospodinu, a^t odejme žáby ode mne a od lidu mého; a propustím ten lid, aby obìtovali Hospodinu. ⁹ I øekl Mojžíš Faraonovi: Pøctím ti tím, a povìz, kdy bych se mìl modliti za ti a za služebníky tvé, a za lid tvùj, aby vyplénìny byly žáby od tebe, i z domù tvých; toliko v øece zùstanou. ¹⁰ Kterýžto odpovìdìl: Zítرا. A Mojžíš øekl: Podlé slova tvého nech^t jest, abys vidìl, že žádného takového není, jako Hospodin Bùh náš. ¹¹ I odejdou žáby od tebe a od domù tvých, i od služebníkù tvých a od lidu tvého; toliko v øece zùstanou. ¹² Tedy vyšel Mojžíš s Aronem od Faraona. I volal Mojžíš k Hospodinu, aby odjaty byly žáby, kteréž byl dopustil na Faraona. ¹³ I uèinil Hospodin podlé slova Mojžíšova; a vymøely žáby z domù, ze vsí i z polí. ¹⁴ I shrnuli je na hromady; a nasmradila se zemì. ¹⁵ Vida pak Farao, že by dáno bylo oddechnutí, více zatvrdil se v srdci svém, a neuposlechl jich, jakož byl mluvil Hospodin. ¹⁶ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Rci k Aronovi: Vztáhni hùl svou, a udeø v prach zemì, aby obrátìl se v stìnice na vsí zemi Egyptské. ¹⁷ Kteòíž uèinili tak. Nebo vztáhl Aron ruku svou s holí svou, a udeøil prach zemì. I byly stìnice na lidech i hovadech; všecken prach zemì obrátìl se v stìnice ve vsí zemi Egyptské. ¹⁸ Dìlali také tak èarodìjnící skrze èáry své, aby vyvedli stìnice, ale nemohli. A byly stìnice

na lidech i hovadech. ¹⁹ Tedy øekli èarodìjnìci Faraonovi: Prst Boží toto jest. A posílilo se srdce Faraonovo, aniž poslechl jich, jakož mluvil Hospodin. ²⁰ Øekl pak Hospodin Mojžíšovi: Vstað ráno a stùj pøed Faraonem. Hle vyjde k vodì, a díš k nìmu: Takto praví Hospodin: Propusť lid mùj, ať mi slouží. ²¹ Pakli nepropustíš lidu mého, hle, já pošli na ti a na služebníky tvé, a na lid tvùj, a na domy tvé smìsici všelikých škodlivých žízal; a naplnìni budou domové Egyptští tìmi žízalami, nad to i zemì ta, na níž oni jsou. ²² A oddílím v ten den zemi Gesen, v níž lid mùj zùstává, aby tam nebylo smìsice té; abys vidìl, že jsem já Hospodin u prostøed zemì. ²³ A vysvobozením rozdíl uèiním mezi lidem svým a lidem tvým. Zítرا bude znamení toto. ²⁴ I uèinil Hospodin tak. Nebo pøišla tížká smìsice škodlivých žízal na dùm Faraonùv, a do domù služebníkù jeho i na všecku zemi Egyptskou; a nakazila se zemì od té smìsice. ²⁵ Povolal pak Farao Mojžíše a Arona, a øekl: Jdìte, obitujte Bohu svému tu v zemì. ²⁶ I øekl Mojžíš: Nenáleží nám tak èiniti; nebo ohavnost Egyptských obìtovali bychom Hospodinu Bohu našemu. A jestliže bychom obìtovali to, což jest ohavnost pøed oèima Egyptských, zdaž by nás neukamenovali? ²⁷ Cestou tóí dnù pùjdeme na poušť, a obìtovati budeme Hospodinu Bohu našemu, jakž nám rozkázal. ²⁸ I øekl Farao: Já propustím vás, abyste obìtovali Hospodinu Bohu svému na poušti, však dále abyste nikoli neodcházeli. Modltež se za mne. ²⁹ Odpovìdìl Mojžíš: Aj, já vycházím od tebe, a modliti se budu Hospodinu, aby odešla ta smìsice od tebe, od služebníkù tvých i od lidu tvého zítرا; avšak ať Farao více nezklamává, nepropouštíje lidu, aby obìtovali Hospodinu. ³⁰ A vyšed Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu. ³¹ I uèinil Hospodin podlé slova Mojžíšova, a odjal tu smìsici od Faraona, od služebníkù jeho i od lidu

jeho, tak že ani jedné žížaly nezůstalo. ³² Ale Faraο ztížil srdce své také i tehdaž, a nepropustil lidu.

9

¹ Tedy øekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, a mluv k nìmu: Takto praví Hospodin, Bùh Hebrejský: Propusť lid mùj, a[†] mi slouží. ² Pakli nebudeš chtít propustiti, než pøedce držeti je budeš: ³ Aj, ruka Hospodinova bude na dobytku tvém, kterýž jest na poli, na koních, na oslích, na velbloudích, na volích a na ovcech, mor tìžký velmi. ⁴ A uèiní Hospodin rozdíl mezi dobytky Izraelských a mezi dobytky Egyptských, aby nic neumøelo ze všeho, což jest synù Izraelských. ⁵ A uložil Hospodin èas jistý, øka: Zítرا uèiní Hospodin víc takovou na zemi. ⁶ I uèinil Hospodin tu víc na zejtoí, a pomøel všecken dobytek Egyptským; z dobytku pak synù Izraelských ani jedno neumøelo. ⁷ I poslal Faraο, a aj, neumøelo z dobytku Izraelských ani jedno. Ale obtíženo jest srdce Faraonovo, a nepropustil lidu. ⁸ I øekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Vezmìte sobì plné hrsti své popela z peci, a a[†] jej sype Mojžíš k nebi pøed oèima Faraonovými. ⁹ I obrátí se v prach po všì zemi Egyptské, a budou z nìho na lidech i na hovadech vøedové prýštící se neštovicemi po všì zemi Egyptské. ¹⁰ Nabravše tedy popela z peci, stáli pøed Faraonem, a sypal jej Mojžíš k nebi. I byli vøedové plní neštovic, prýštící se na lidech i na hovadech. ¹¹ Aniž mohli èarodìjnící státi pøed Mojžíšem pro vøedy; nebo byli vøedové na èarodìjnících i na všech Egyptských. ¹² I zsilil Hospodin srdce Faraonovo, a neposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi. ¹³ Tedy øekl Hospodin Mojžíšovi: Vstana ráno, postav se pøed Faraonem, a rci k nìmu: Takto praví Hospodin, Bùh Hebrejský: Propusť lid mùj, a[†] mi slouží. ¹⁴ Nebo já tei již pošli všechny rány své na srdce tvé, i na služebníky

tvě a na lid tvůj, abys viděl, že⁴ není podobného mně na vsí zemi. ¹⁵ Nebo nyní, když jsem vztáhl ruku svou, byl bych tebe také ranil i lid tvůj morem tím; a tak bys byl vyhlazen z země. ¹⁶ Ale však proto jsem tě zachoval, abych ukázal na tobě moc svou, a aby vypravovali jméno mé na vsí zemi. ¹⁷ Ještě ty pozdvihuješ se proti lidu mému, nechťje ho propustiti? ¹⁸ Aj, já dštíti budu zítra v tentýž èas krupobitím tížkým náramní, jakéhož nebylo v Egypti od toho dne, jakž založen jest, až do tohoto èasu. ¹⁹ Protož nyní pošli, shromažďi dobytek svůj a cokoli máš na poli. Na všechny lidi i hovada, kteráž by nalezena byla na poli, a nebyla by shromážděna do domu, spadne krupobití, a pomrou. ²⁰ Kdo tedy z služebníkù Faraonových ulekl se slova Hospodinova, svolal hbitě služebníky své i dobytek svůj do domu. ²¹ Ale kdož nepøiložil srdce svého k slovu Hospodinovu, nechal služebníkù svých a dobytka svého na poli. ²² I øekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a⁴ jest krupobití po vsí zemi Egyptské, na lidi i na hovada i na všelikou bylinu polní v zemi Egyptské. ²³ Tedy vztáhl Mojžíš hùl svou k nebi, a Hospodin vydal høímání a krupobití. I sstoupil oheð na zem, a dštíl Hospodin krupobitím na zemi Egyptskou. ²⁴ I bylo krupobití a oheð smíšený s krupobitím tížký velmi, jakéhož nebylo nikdy ve vsí zemi Egyptské, jakž v ní bydliti lidé zaèali. ²⁵ I ztloukly kroupy po vsí zemi Egyptské, cožkoli bylo na poli od èlovíka až do hovada; všecku také bylinu polní potloukly kroupy, i všecko stromoví na poli zpøerážely. ²⁶ Toliko v zemi Gesen, v níž byli synové Izraelští, nebylo krupobití. ²⁷ Poslav tedy Faraò, povolal Mojžíše a Arona a øekl jim: Zhøešil jsem i nyní. Hospodin⁴ jest spravedlivý, ale já a lid můj bezbožní jsme. ²⁸ Modlte se Hospodinu, (nebo dosti jest), a⁴ není høímání Božího a krupobití. Tedy propustím vás, aniž déle zùstávati budete. ²⁹ I øekl

jemu Mojžíš: Když vyjdu ven z místa, rozprostru ruce své k Hospodinu, a hřímání přestane, i krupobití více nebude, abys poznal, že Hospodinova jest země. ³⁰ Ale vím, že ani ty, ani služebníci tvoji ještě se nebudete báti tváři Hospodina Boha. ³¹ I potlučen jest len a ječmen; nebo ječmen se byl vymetal, len také byl v hlávkách. ³² Ale pšenice a špalda nebyla ztloučena, nebo pozdní byla. ³³ Tedy Mojžíš vyšel od Faraona z místa, rozprostol ruce své k Hospodinu. I přestalo hřímání a krupobití, a ani déšť nelil se na zemi. ³⁴ Uzøev pak Farao, že přestal déšť a krupobití a hřímání, opit høešil; a více obtížil srdce své, on i služebníci jeho. ³⁵ I zsililo se srdce Faraonovo, a nepustil synù Izraelských, tak jakž byl mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

10

¹ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, aèkoli jsem já obtížil srdce jeho, a srdce služebníkù jeho, abych uèinil divy tyto své u prostøed nich; ² A abys ty vypravoval v uši synù svých i vnukù svých, co jsem uèinil v Egyptì, a znamení má, kteráž jsem prokázal na nich; abyste vidìli, že já jsem Hospodin. ³ I všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a øekli jemu: Takto praví Hospodin Bùh Hebrejský: Dokavadž nechceš se ponížiti pøede mnou? Propusť lid můj, ať mi slouží. ⁴ Pakli nechceš propustiti lidu mého, aj, já uvedu zítra kobylky na krajinu tvou. ⁵ A pøikryjí svrcek zemi, aby jí nebylo vidìti, a snìdí ostatky pozùstalé, kteøíž vám zanechání jsou po krupobití; zhryzou vám také každý strom puèící se na poli. ⁶ A naplní domy tvé, i domy všech služebníkù tvých, a domy všech Egyptských; èehož nevidìli otcové tvoji a otcové otcù tvých, od poèátku bytu svého na zemi až do dne tohoto. A odvrátiv se, vyšel od Faraona. ⁷ Øekli pak

služebníci Faraonovi k němu: Dokavadž tento bude nám osídlem? Propusť ty muže, ať slouží Hospodinu Bohu svému. Zdaž ještě nevíš, že zkažen jest Egypt? ⁸ I zavolán jest Mojžíš s Aronem před Faraona. Jimž řekl: Jdite, služte Hospodinu Bohu svému. Kdo jsou ti, kteříž jíti mají? ⁹ A odpověděl Mojžíš: S dítkami i s starými našimi půjdeme, s syny i s dcerami našimi, s ovcemi a s větším dobytkem našim odejdeme; nebo slavnost Hospodinovu držeti máme. ¹⁰ Tedy řekl jim: Nechať jest tak Hospodin s vámi, jako já propustím vás i dítky vaše. Hleďte, nebo zlé jest před tváři vaší. ¹¹ Nebudeť tak. Jdite vy sami muži, a služte Hospodinu, nebo toho vy toliko žádáte. I vyhnáni jsou od tváři Faraonovy. ¹² Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na zemi Egyptskou pro kobylky, ať vystoupí na zemi Egyptskou, a sežerou všelikou bylinu zemi té, cožkoli zůstalo po krupobití. ¹³ I vztáhl Mojžíš ruku svou na zemi Egyptskou; a Hospodin uvedl vítr východní na zemi, aby vál celého toho dne a celou noc. A když bylo ráno, vítr východní přinesl kobylky. ¹⁴ A vystoupily kobylky na všecku zemi Egyptskou, a přepadly na všechny koněny Egyptské nesěsílni. Před těmi nebylo takových kobytek, aniž po těch takové budou. ¹⁵ I přikryly veškeren svrček zemi, tak že pro ně nebylo lze znáti zemi; a sežraly všelikou bylinu zemi, a všeliké ovoce na stromích, kteréž zůstalo po krupobití; a nepozůstalo nic zeleného na stromích a bylinách polních ve vši zemi Egyptské. ¹⁶ Tedy Faraon spíšni povolav Mojžíše s Aronem, řekl: Zhřešil jsem proti Hospodinu Bohu vašemu, i proti vám. ¹⁷ Ale nyní, odpusť, prosím, hřích můj aspoť tento, a modlíte se Hospodinu Bohu vašemu, ať jen tuto smrt odejme ode mne. ¹⁸ Protož vyšel Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu. ¹⁹ I obrátil Hospodin vítr západní tuhý velmi, kterýžto zachvátiv kobylky, uvrhl je do moře Rudého,

tak že nezůstalo žádné kobylinky ve vší krajině Egyptské. ²⁰ Ale obtížil Hospodin srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských. ²¹ I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a bude tma na zemi Egyptské, a makati ji budou. ²² I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma pøehustá po vší zemi Egyptské za tři dni. ²³ Aniž vidil jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelští všickni měli světlo v obyčejných svých. ²⁴ Potom povolav Farao Mojžíše, řekl: Jděte, služte Hospodinu. Toliko ovce vaše a větší dobytek váš nechať zůstane, také dívky vaše půjdou s vámi. ²⁵ Odpovídl Mojžíš: Dáš také v ruce naše obiti a zápaly, kteréž bychom obitovali Hospodinu Bohu našemu. ²⁶ A protože také dobytek náš půjde s námi, a nezůstane ani kopyta; nebo z nich vezmeme ku počti Hospodinu Bohu našemu. My pak nevíme, čím sloužiti máme Hospodinu, dokudž nepøijdeme tam. ²⁷ Zatvrdil pak Hospodin srdce Faraonovo, tak že nechtil propustiti jich. ²⁸ I řekl mu Farao: Odejdi ode mne, a varuj se, abys více nevidil tváři mé; nebo v který den uzøíš tváø mou, umøeš. ²⁹ Odpovídl Mojžíš: Dobøe jsi řekl; neuzøím⁺ více tváři tvé.

11

¹ Řekl pak byl Hospodin Mojžíšovi: Ještì ránu jednu uvedu na Faraona a na Egypt, potom propustí vás odsud; propustí docela, anobrž vypudí vás odsud. ² Mluv nyní v uši lidu, a⁺ vypùjèí jeden každý od bližního svého, a každá od bližní své klínotu støíbrných a klínotu zlatých. ³ A dal Hospodin milost lidu pøed oèima Egyptských. (Sám také Mojžíš veliký byl velmi v zemi Egyptské, pøed oèima služebníkù Faraonových i pøed oèima lidu.) ⁴ I řekl Mojžíš: Takto praví Hospodin: O půlnoci já půjdu prostøedkem Egypta. ⁵ A pomøe všechno prvorozené v

zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, jenž sedí na stolici jeho, až do prvorozeného divky, kteráž jest pøi žernovu, i všecko prvorozené hovad. ⁶ I bude køik veliký po vší zemi Egyptské, jakéhož nebylo prvé, a jakéhož nikdy nebude více. ⁷ U synù pak Izraelských nikdež nehne pes jazykem svým, ovšem pak ani èlovìk ani hovado, abyste vidìli, že rozdíl uèinil Hospodin mezi Egyptskými a Izraelskými. ⁸ I sstoupí všickni tito služebníci tvoji ke mnì, a sklánìti mi se budou, økouce: Vyjdi, ty i všecken lid, kterýž jest pod správou tvou; a potom vyjdu. A vyšel od Faraona s velikým hnìvem. ⁹ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Neposlechne[†] vás Farao, abych rozmnožil zázraky své v zemi Egyptské. ¹⁰ Ale Mojžíš a Aron èinili všechny ty zázraky pøed Faraonem; Hospodin pak zatvrdil srdce Faraonovo, tak že nepropustil synù Izraelských z zemì své.

12

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi v zemi Egyptské, øka: ² Tento mìsíc poèátek mìsícù vám bude; první vám bude mezi mìsíci roèeními. ³ Mluvte ke všemu shromáždìní Izraelskému, økouce: Desátého dne mìsíce tohoto vezmete sobì jeden každý beránka po èeledech, beránka na každý dùm. ⁴ Byl-li by pak dùm tak malý, že by s beránka býti nemohl, pøivezme suseda svého, kterýž jest blízký domu jeho, podlé poètu duší; jeden každý poète tolik osob, kolikž by jich snísti mohlo beránka. ⁵ Beránka bez vady, samce roèního míti budete, kteréhož z ovcí aneb z koz vezmete. ⁶ A chovati ho budete až do ètrnáctého dne mìsíce tohoto; a zabije ho všecko množství shromáždìní Izraelského k veèerou. ⁷ A vezmouce krve, pomaží obou veøejí a nade dveømi u domù, v nichž jej jísti budou. ⁸ I budou jísti noci té maso peèené ohnìm, s chleby pøesnými; s bylinami hoøkými jísti jej budou. ⁹ Nebudete

jísti z něho nic surového ani v vodi vařeného, ale pečené ohněm, s hlavou jeho i s nohama a droby. ¹⁰ Nezanecháte z něho niěehož do jitra; pakli by co pozůstalo z něho až do jitra, ohněm spálíte. ¹¹ Takto jej pak jísti budete: Bedra svá pøepásaná míti budete, obuv svou na nohách svých a hůl svou v ruce své, a jísti budete s chvátáním; nebo Jití jest Hospodinovo. ¹² V tu noc zajisté pùjdu po zemi Egyptské, a budu bíti všecko prvorozené v zemi Egyptské, od ělovíka až do hovada, a nade všemi bohy Egyptskými uèiním soud: Já Hospodin. ¹³ Krev pak ta na domích, v nichž budete, bude[†] vám na znamení; a když uzøím krev, pomínu vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když bíti budu prvorozené v zemi Egyptské. ¹⁴ A bude[†] vám den ten na památku, a slaviti jej budete slavný Hospodinu po rodech svých; právem vìěným slaviti jej budete. ¹⁵ Za sedm dní pøesné chleby jísti budete, a hned prvního dne vyprázdníte kvas z domù vašich; nebo kdožkoli jedl by co kvašeného od prvního až do sedmého dne, vyhlazena bude duše ta z Izraele. ¹⁶ A v den první bude[†] shromáždění svaté; dne také sedmého shromáždění svaté míti budete. Žádného díla nebude díláno v nich; toliko ěehož se užívá k jídlu od každého, to samo pøipraveno bude od vás. ¹⁷ A ostøíhati budete pøesnic, nebo v ten den vyvedl jsem vojska vaše z zemi Egyptské; protož zachovávati budete den ten po rodech svých právem vìěným. ¹⁸ Prvního mìsíce, ětrnáctého dne téhož mìsíce, u veèer jísti budete chleby pøesné, až do dne jedenmécítmého téhož mìsíce k veèerou. ¹⁹ Za sedm dní nebude nalezeno kvasu v domích vašich; nebo kdo by koli jedl něco kvašeného, vyhlazena bude duše ta z shromáždění Izraelského, tak pøíchozí jako zrozený v zemi. ²⁰ Nic kvašeného jísti nebudete, ale ve všech pøíbytcích vašich jísti budete chleby pøesné. ²¹ Tedy svolal Mojžíš všecky starší Izraelské, a øekl jim:

Vybeøte a vezmìte sobì beránka po èeledech svých, a zabíte Fáze. ²² Vezmete také svazèek yzopu, a omoèíte v krvi, kteráž bude v medenici, a pomažete nade dveømi a na obou veøejích tou krví, kteráž bude v nádobi; z vás pak žádný nevycházej ze dveøí domu svého až do jitra. ²³ Nebo[†] pùjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde uzoí krev nade dveømi a na obou veøejích, pøskoèí Hospodin ty dvøe, aniž dopustí zhoubci vjíti do domù vaších k hubení. ²⁴ Protož ostøíhati budete vícì této za ustanovení tobì i synùm tvým až na vïky. ²⁵ A když vejdete do zemì, kterouž dá Hospodin vám, jakž zaslíbil, zachovávati budete službu tuto. ²⁶ Když by pak øekli vám synové vaši: Jaká jest to služba vaše? ²⁷ Tedy díte: Obìt Fáze toto jest Hospodinu, kterýž pominul domù synù Izraelských v Egyptì, když bil Egypt, domy pak naše vysvobodil. A lid sklonivše hlavy, poklonu uèinili. ²⁸ A rozøedše se synové Izraelští, uèinili, jakž byl Hospodin pøikázal Mojžíšovi a Aronovi; tak a nejinak uèinili. ²⁹ Stalo se pak o pùlnoci, pobil Hospodin všecko prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, kterýž sedìti mìl na stolici jeho, až do prvorozeného viznì, kterýž byl v žaláøi, i všecko prvorozené hovad. ³⁰ Tedy vstal Farao noci té, a všickni služebníci jeho i všickni Egyptští, a vzešel køik veliký v Egyptì; nebo žádného nebylo domu, v nìmž by nebylo nìèeho mrtvého. ³¹ A povolav Mojžíše a Arona v noci, øekl: Vstaøte, vyjdìte z prostøedku lidu mého, i vy i synové Izraelští, a odejdouce, služte Hospodinu, jakž jste mluvili. ³² Ovce také vaše i voly vaše vezmìte, jakž jste žádali, a jdìte; a dejte mi také poøehnání. ³³ I nutkali Egyptští lid, aby co nejrychleji vyšli z zemì; nebo pravili: Všickni již teì zemøeme. ³⁴ Protož vzal lid tìsto své, prvé než zkysalo, obaliv je v šaty své, na ramena svá. ³⁵ Uèinili pak synové Izraelští podlé rozkazu Mojžíšova;

nebo vyžádali byli od Egyptských klínotu støíbrných a zlatých, i šatù. ³⁶ A Hospodin dal milost lidu pøed oèima Egyptských, tak že pùjèovali jim. I obloupili Egyptské. ³⁷ Tedy táhli synové Izraelští z Ramesses k Sohot, okolo šestkrát sto tisíc pišich, mužù toliko kromì dìtí. ³⁸ Ano také jiného lidu mnoho vyšlo s nimi, ovec také a volù, dobytka velmi mnoho. ³⁹ I napekli z tìsta, kteréž vynesli z Egypta, kolàèù nekvašených; nebo ješti bylo nezkynulo, proto že vypuzeni byli z Egypta, a nemohli prodlévati, a ani pokrmù na cestu nepøipravili sobì. ⁴⁰ Èas pak bydlení synù Izraelských, kteøíž byli v Egypti, byl ètyøi sta a tøidceti let. ⁴¹ A když se vyplnilo ètyøi sta a tøidceti let, právi toho dne vyšla všecka vojska Hospodinova z zemì Egyptské. ⁴² Noc tato pilní ostøíhána býti má Hospodinu, v níž vyvedl je z zemì Egyptské; ta^t tedy noc Hospodinova ostøíhána bude ode všech synù Izraelských po národech jejich. ⁴³ I øekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Tento^t bude øád pøi slavnosti Fáze: Žádný cizozemec nebude jísti z niho. ⁴⁴ Každý pak služebník váš za støibro koupený, když by obøezán byl, teprv jísti bude z niho. ⁴⁵ Pøíchozí a nájemník nebude jísti z niho. ⁴⁶ V témž domì jísti jej budeš, nevynesesh z domu ven masa jeho; a kostí v nìm nezlámete. ⁴⁷ Všecko shromáždíní Izraelské tak s ním uèiní. ⁴⁸ Jestliže by pak cizozemec bydlil s tebou pohostinu, a slaviti by chtìl Fáze Hospodinu, prvé obøezán bude každý pohlaví mužského; a tehdy pøistoupí k slavení jeho, a bude jako tu v zemi zrozený; žádný pak neobøezaný nebude jísti z niho. ⁴⁹ Jednostejné právo bude tu zrodilému a pøíchozímu, kterýž jest pohostinu u prostøed vás. ⁵⁰ Tedy uèinili všickni synové Izraelští, jakž pøikázal Hospodin Mojžíšovi a Aronovi; tak uèinili. ⁵¹ A tak stalo se právi toho dne, že vyvedl Hospodin syny Izraelské z zemì Egyptské s vojsky jejich.

13

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Posvi^t mi všeho prvorozeného, cožkoli otvírá každý život mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hovad, nebo mé jest. ³ Protož øekl Mojžíš lidu: Pamatujte na den tento, v kterémž jste vyšli z Egypta, z domu služby; nebo v silné ruce vyvedl vás odsud Hospodin, aniž kdo jez co kvašeného. ⁴ Dnes vycházíte vy, mìsíce Abib. ⁵ Když tedy uvede ti Hospodin do zemi Kananejských, Hetejských, Amorejských, Hevejských a Jebuzejských, tak jakž pøisáhl otcùm tvým, a dá tobì zemi oplývající mlékem a strdí: tedy vykonávati budeš službu tuto v tento mìsíc. ⁶ Za sedm dní jísti budeš chleby pøesné, dne pak sedmého slavnost bude Hospodinova. ⁷ Pøesní chlebové jedeni budou za dnù sedm, aniž spatøíno bude u tebe co kvašeného, aniž se uhlédá u tebe kvas ve všech konèinách tvých. ⁸ A vypravovati budeš synu svému v ten den, øka: Proto, což mi uèinil Hospodin, když jsem vycházel z Egypta. ⁹ A bude^t tobì to jako nijaké znamení na ruce tvé, a jako památka pøed oèima tvýma, aby zákon Hospodinùv byl v ústech tvých; nebo v ruce silné vyvedl ti Hospodin z Egypta. ¹⁰ Protož zachovávati budeš ustanovení toto v èas jistý, rok po roce. ¹¹ A když by ti uvedl Hospodin do zemi Kananejských, tak jakž pøisáhl tobì a otcùm tvým, a dal by ji tobì: ¹² Tedy všechno, což otvírá život, oddílíš Hospodinu, i každý plod hovada tvého otvírající život, což by koli bylo samcù, Hospodinovo jest. ¹³ Každé pak prvorozené osle vyplatíš hovádkem; pakli bys nevyplatil, zlom jemu šíji; každého také prvorozeného èlovíka mezi syny svými vyplatíš. ¹⁴ A když by se tebe vzeptal syn tvùj potom, a øekl: Co jest to? tedy povíš jemu: V ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta, z domu služebnosti. ¹⁵ Nebo když se byl zatvrdil Faraø, a nechtìl nás propustiti, pobil Hospodin

všecko prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného z lidí, až do prvorozeného z hově; i tou pøèinou já obìtují Hospodinu všechny samce otvírající život, ale všecko prvorozené z synù svých vyplacuji. ¹⁶ Mijž to tedy jako znamení na ruce své, a jako náèelník mezi oèima svýma, že v ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta. ¹⁷ Stalo se pak, když pustil Faraò lid, že nevedl jich Bùh cestou zemì Filistinské, aèkoli bližší byla; nebo øekl Bùh: Aby nepykal lid, když by uzøel, an válka nastává, a nevrátili se do Egypta. ¹⁸ Ale obvedl Bùh lid cestou pøes pouš', kteráž jest pøi moøi Rudém. A vojensky zpoøádaní vyšli synové Izraelští z zemì Egyptské. ¹⁹ Vzal také Mojžíš kosti Jozefovy s sebou; nebo byl pøisahou zavázal syny Izraelské, øka: Jistotnì navštíví vás Bùh, protož vyneste odsud kosti mé s sebou. ²⁰ Vytáhše tedy z Sochet, položili se v Etam pøi kraji poušti. ²¹ Hospodin pak pøedcházal je ve dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim, aby ve dne i v noci jítí mohli. ²² Neodjal sloupu oblakového ve dne, ani ohnivého sloupu v noci od tváøi toho lidu.

14

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv k synùm Izraelským, a^t navrátíte se, rozbijí stany pøed Fiarot, mezi Magdalem a moøem, proti Belsefon; naproti nìmu rozbijete stany pøi moøi. ³ A dí Faraò o synech Izraelských: Ssoužení jsou na zemi, sevøela je pouš'. ⁴ I zatvrdím srdce Faraonovo, a honiti je bude, a oslaven budu v Faraonovi a ve všem vojsku jeho; a zvidí Egyptští, že já jsem Hospodin. I uèinili tak. ⁵ Povidíno pak bylo králi Egyptskému, že by lid utíkal. I obráceno jest srdce Faraonovo a služebníkù jeho proti lidu, a øekli: Co jsme to uèinili, že jsme propustili Izraele, aby nesloužil

nám? ⁶ Protož zapøáhl do svého vozu, a lid svůj vzal s sebou. ⁷ A vzal šest set vozù vybraných, i všechny vozy Egyptské, nad nimiž nade všemi byli hejtmané. ⁸ I zatvrdil Hospodin srdce Faraona krále Egyptského, tak že honil syny Izraelské; synové pak Izraelští vyšli v ruce vyvýšené. ⁹ I honili je Egyptští, a postihli je, když se položili při moři, všickni vozové Faraonovi, a jezci jeho i vojsko jeho podlé Fiarot, před Belsefon. ¹⁰ A když se přiblížil Farao, pozdvihli synové Izraelští oči svých, a aj, Egyptští táhnou za nimi. I báli se velmi, a volali synové Izraelští k Hospodinu. ¹¹ A øekli Mojžíšovi: Zdali proto, že nebylo hrobù v Egyptì, vyvedl jsi nás, abychom zemøeli na poušti? Co jsi nám to uèinil, že jsi vyvedl nás z Egypta? ¹² Zdali jsme toho nemluvili tobì ještì v Egyptì, økouce: Nech nás, a^t sloužíme Egyptským? Nebo lépe bylo nám sloužiti Egyptským, než zemøíti na poušti. ¹³ I øekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stùjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám zpùsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste vidili dnes, neuzøíte nikdy více až na vïky. ¹⁴ Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlèeti budete. ¹⁵ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Co voláš ke mnì? Mluv synùm Izraelským, a^t jdou předce. ¹⁶ Ty pak zdvihni hùl svou, a vztáhni ruku svou na moøe, a rozdíl je; a necha^t jdou synové Izraelští prostředkem moøe po suše. ¹⁷ Já^t pak, aj, já zatvrdím srdce Egyptských, a vejdou za nimi; i budu oslaven v Faraonovi, a ve všem vojsku jeho, v vozích jeho i v jezdcích jeho. ¹⁸ A zvidí Egyptští, že já jsem Hospodin, když oslaven budu v Faraonovi, v vozích jeho a v jezdcích jeho. ¹⁹ I bral se andìl Boží, kterýž byl prvé předcházel vojsko Izraelské, a šel z zadu za nimi; nebo hnul se sloup oblakový, kterýž byl před nimi, a stál z zadu za nimi. ²⁰ A přišed mezi vojska Egyptských a vojska Izraelská, byl Egyptským oblakem a tmou, Izraelským pak osvícoval

noc, tak aby nepøiblížili se jedni k druhým pøes celou noc. ²¹ I vztáhl Mojžíš ruku svou na moøe, a Hospodin rozdílil moøe vitrem východním prudce vjícím pøes celou noc; a uèinil moøe v suchost, když se rozstoupily vody. ²² Tedy šli synové Izraelští prostøedkem moøe po suše, a vody jim byly jako zed po pravé i po levé stranì. ²³ A honíce je Egyptští, vešli za nimi do prostøed moøe, všechna jízda Faraonova, vozové i jízdní jeho. ²⁴ Stalo se pak v bdìní jitøním, že pohledil Hospodin na vojska Egyptských z sloupu ohnì a oblaku, a zmátl vojsko Egyptské. ²⁵ A odjal kola vozù jejich, aby je tížce táhli. I øekli Egyptští: Utecme pøed Izraelem, nebo Hospodin bojuje za nì proti Egyptským. ²⁶ Tedy øekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na moøe, a^t se zase vrátí vody na Egyptské, na vozy jejich a na jezdce jejich. ²⁷ I vztáhl Mojžíš ruku svou na moøe, a navrátilo se moøe ráno k moci své, a Egyptští utíkali proti nìmu; a vrazil Hospodin Egyptské do prostøed moøe. ²⁸ A navrátivše se vody, zatopily vozy i jezdce se vším vojskem Faraonovým, což jich koli vešlo za nimi do moøe, tak že nezùstal z nich ani jeden. ²⁹ Ale synové Izraelští šli po suchu prostøedkem moøe, a vody jim byly místo zdi po pravé i po levé stranì. ³⁰ A tak vysvobodil Hospodin v ten den Izraele z ruky Egyptských; a vidìl Izrael Egyptské mrtvé na bøehu moøském. ³¹ Vidìl také Izrael moc velikou, kterouž prokázal Hospodin na Egyptských. I bál se lid Hospodina, a vìøili Hospodinu i Mojžíšovi, služebníkù jeho.

15

¹ Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraelští píseò tuto Hospodinu, a øekli takto: Zpívati budu Hospodinu, nebo^t jest slavnì zveleben; konì i s jezdcem uvrhl do moøe. ² Síla má a píseò jest Hospodin, nebo vysvobodil mne. On^t jest

Bùh mùj silný, protože stánek vzdílám jemu; on¹ jest Bùh otce mého, protože vyvyšovati ho budu. ³ Hospodin jest udatný bojovník, Hospodin jméno jeho. ⁴ Vozy Faraonovy i vojsko jeho uvrhl do moøe; a nejpøedníjší hejtmané jeho ztopeni jsou v moøi Rudém. ⁵ Propasti pøikryly je; vpadli do hlubiny jako kámen. ⁶ Pravice tvá, Hospodine, zvelebena jest v síle, pravice tvá, ó Hospodine, potøela nepøítele. ⁷ A ve mnohé vyvýšenosti své podvrátil jsi povstávající proti tobì; pustils hnìv svùj, kterýžto sežral je jako strništi. ⁸ A duchem chøípí tvých shromáždiny jsou vody, stály tekuté vody jako hromada, ssedly se propasti u prostøed moøe. ⁹ Øekl nepøítel: Honiti budu, dohoním se, budu díliti loupeže, nasytí se jimi duše má, vytrhnu meè svùj, zahladí je ruka má. ¹⁰ Povanul jsi vètrem svým, i pøikrylo je moøe; pohlčení jsou jako olovo v prudkých vodách. ¹¹ Kdo podobný tobì mezi silnými, ó Hospodine? Kdo jest tak, jako ty, velebný v svatosti, hrozný v chvalách, èinící divy? ¹² Vztáhl pravici svou, i požøela je zemì. ¹³ Zprovedíš v milosrdenství svém lid tento, kterýž jsi vykoupil; laskavì povedeš jej v síle své k pøíbytku svatosti své. ¹⁴ Uslyší lidé, bouøiti se budou; bolest zachvátí obyvatele Filistinské. ¹⁵ Tedy zkormoucena budou knížata Idumejská, silné Moábské podejme strach, rozplynou se všickni obyvatelé Kananejští. ¹⁶ Pøipadne na nì strach a lekání, pro velikost ramene tvého; mlèeti budou jako kámen, dokudž nepøejde lid tvùj, ó Hospodine, dokudž nepøejde lid ten, kteréhožs sobì dobyl. ¹⁷ Uvedeš je, a štípíš je na hoøe dìdictví svého, na místì, kteréž jsi k pøíbytku svému pøipravil, Hospodine, v svatyni, kterouž utvrdí ruce tvé, Pane. ¹⁸ Hospodin kralovati bude na viku vikù. ¹⁹ Nebo vešli koni Faraonovi s vozy jeho i s jezdcì jeho do moøe, a obrátil na nì Hospodin vody moøské, synové pak Izraelští šli po suše u prostøed moøe.

²⁰ I vzala Maria prorokynì, sestra Aronova, buben v ruku svou, a vyšly za ní všechny ženy s bubny a s pís'alami. ²¹ I odpovídala jim Maria: Zpívejte Hospodinu, ponívadž slavnì zveleben jest; konì i s jezdcem uvrhl do moøe. ²² Hnul pak Mojžíš lidem Izraelským od moøe Rudého, a táhli na pouš' Sur. I šli tøi dni po poušti, a nenalezli vod. ²³ A pøišedše do Marah, nemohli pítí vod z Marah, nebo byly hoøké; protož nazváno jest jméno jeho Marah. ²⁴ Z té pøièiny reptal lid na Mojžíše, øka: Co budeme pítí? ²⁵ I volal k Hospodinu, a ukázal mu Hospodin døevo, kteréž jakž uvrhl do vod, uèinìny jsou sladké vody. Tu vydal jemu práva a soudy, a tu ho zkusil. ²⁶ A øekl: Jestliže skuteènì poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, a èiniti budeš, což spravedlivého jest pøed oèima jeho, a nakloníš uší k pøikázáním jeho, a ostøíhati budeš všech ustavení jeho: žádné nemoci, kterouž jsem dopustil na Egypt, nedopustím na tebe; nebo já jsem Hospodin, kterýž ti uzdravuji. ²⁷ I pøišli do Elim, kdež bylo dvanácte studnic vod a sedmdesáte palm; i rozbili tu stany pøi vodách.

16

¹ Když se pak hnuli z Elim, pøišlo všecko množství synù Izraelských na pouš' Sin, kteráž jest mezi Elim a Sinai, v patnáctý den druhého mìsíce po vyjití z zemì Egyptské. ² I reptalo všecko shromáždìní synù Izraelských proti Mojžíšovi a proti Aronovi na poušti. ³ A mluvili jim synové Izraelští: Ó bychom byli zemøeli od ruky Hospodinovy v zemi Egyptské, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme se najídali chleba do sytosti! A teï vyvedli jste nás na tuto pouš', abyste zmoøili všecko shromáždìní toto hladem. ⁴ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já dám vám chleba s nebe jako dèš', a vycházeti bude lid a sbíratí, což by postaèilo na každý den, abych ho zkusil, bude-li choditi

v zákonì mém, èi nebude. ⁵ V den pak šestý pøestrojí sobì to, co pøinesou; a bude toho dvakrát více, než toho, což sbíratí mají na každý den. ⁶ Tedy mluvil Mojžíš a Aron všem synù Izraelským: U veèer poznáte, že Hospodin vyvedl vás z zemì Egyptské. ⁷ A ráno uzøíte slávu Hospodinovu; nebo[†] jest slyšel reptání vaše proti Hospodinu. My zajisté co jsme, že repcete proti nám? ⁸ Mluvil dále Mojžíš: Z toho, pravím, poznáte, když vám dá Hospodin u veèer masa, abyste se najedli, a chleba ráno do sytosti, ponìvadž slyšel Hospodin reptání vaše, jimiž jste na něj reptali. Nebo my co jsme? Ne proti nám[†] jsou reptání vaše, ale proti Hospodinu. ⁹ I øekl Mojžíš Aronovi: Mluv ke všemu shromáždìní synù Izraelských: Pøistuptež pøed oblíèej Hospodinùv; nebo[†] jest slyšel reptání vaše. ¹⁰ Stalo se pak, když mluvil Aron ke všemu shromáždìní synù Izraelských, že se obrátìli tváøí k poušti, a aj, sláva Hospodinova ukázala se v oblaku. ¹¹ (A již byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹² Slyšel[†] jsem reptání synù Izraelských. Mluviž jim a povìz: K veèerou jísti budete maso, a ráno chlebem nasyceni budete, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bùh váš.) ¹³ Tedy stalo se u veèer, že pøiletìly køepelky a pøikryly tábor; ráno pak spadla rosa okolo táboru. ¹⁴ A když pøestalo padání rosy, aj, ukázalo se po vrchu poušti drobného cosi a okrouhlého, drobného jako jíní na zemi. ¹⁵ Což vidouce synové Izraelští, øekli jeden druhému: Man jest toto. Nebo nevidìli, co by bylo. Tedy øekl jim Mojžíš: To jest ten chléb, kterýž vám dal Hospodin ku pokrmu. ¹⁶ To jest, o èemž pøikázal Hospodin: Nasbírejte sobì toho každý k svému pokrmu; gomer na jednoho èlovìka vedlé poètu osob vašich, každý na ty, kteøíž jsou v stanu jeho, vezmete. ¹⁷ I uèinili tak synové Izraelští, a nasbírali jiní více, jiní ménì. ¹⁸ Potom mìøili na gomer. A nezbylo tomu, kdo nasbíral mnoho, a

ten, kdo nasbíral málo, nemìl nedostatku; ale každý, což mohl snísti, nasbíral. ¹⁹ I øekl jim Mojžíš: Žádný a^t nic z toho nepozústavuje k jitru. ²⁰ Ale neuposlechli Mojžíše. Nebo níkteøí zanechali díl z toho až do jitra; i zèervivìlo a zsmradilo se. Proèež rozhnìval se na nì Mojžíš. ²¹ Tak tedy sbírali to každého jitra, každý což snísti mohl. A když horké bylo slunce, tedy se ta manna rozpouštìla. ²² Když pak bylo v den šestý, nasbírali toho chleba dvojnásobnì, po dvou gomer na každého; protož pøišla všeca knížata toho shromáždìní, a povìdili Mojžíšovi. ²³ Kterýžto øekl jim: To^t jest, což mluvil Hospodin: Odpoèinutí soboty svaté Hospodinu bude zítra. Což byste mìli péci, pecte, a což byste vaøiti mìli, vaøte dnes; což pak koli zbude, nechte sobì a schovejte to k jitru. ²⁴ Protož schovali to do rána, jakž pøikázal Mojžíš; a nezsmradilo se, ani v nìm èervù nebylo. ²⁵ I øekl Mojžíš: Jeztež to dnes, ponìvadž sobota jest dnes Hospodinu; dnes toho nenaleznete na poli. ²⁶ Po šest dní budete to sbírávati, den pak sedmý sobota jest; nebude bývati manny v ní. ²⁷ Stalo se pak dne sedmého, že vyšli níkteøí z lidu sbírat, a nenašli. ²⁸ Tedy øekl Hospodin Mojžíšovi: I dokudž zpìovati se budete pøikázání mých ostøíhati a zákonù mých? ²⁹ Viztež, že^t Hospodin vám dal sobotu, a proto on vám dává v den šestý chleba na dva dni. Zùstaòte každý v svém, aniž kdo vycházej z místa svého v den sedmý. ³⁰ I odpoèinul lid v den sedmý. ³¹ Nazval pak lid Izraelský jméno toho chleba man; kterýž byl jako símì koliandrové, a bílý, a chut jeho jako koláèe s medem. ³² Øekl také Mojžíš: To^t jest, což pøikázal Hospodin: Naplò gomer tou mannou, aby chována byla na budoucí vìky vaše, aby vidìli pokrm, kterýž jsem vám dával jísti na poušti, když jsem vás vyvedl z zemì Egyptské. ³³ I øekl Mojžíš Aronovi: Vezmi jedno vìderce, a vsyp do nìho plné gomer manny; a

nech jí pøed tváøí Hospodinovou, aby chována byla na budoucí vïky vaše. ³⁴ A protož jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi, nechal jí Aron pøed svìdectvím, aby tu chována byla. ³⁵ Jedli pak synové Izraelští mannu za ètyøidceti let, dokudž nevešli do zemì, v níž bydliti mìli; mannu jedli, dokudž nepøišli k konèinám zemì Kananejské. ³⁶ Gomer pak jest desátý díl efi.

17

¹ Tedy když se odebralo všecko shromáždìní synù Izraelských z poušti Sin, po stanovištích svých vedle rozkazu Hospodinova, položili se v Rafidim, kdež nebylo vod, kteréž by lid pítì mohl. ² Protož domlouval se lid na Mojžíše, pravi: Dejte nám vody, abychom pili. Jimž odpovìdìl Mojžíš: Proè se na mne domlouváte? Proè pokoušíte Hospodina? ³ I žíznil tu lid pro nedostatek vod, a reptal na Mojžíše a mluvil: Proè jsi vyvedl nás z Egypta, abys mne s syny i dobytky mými žízni zmoøil? ⁴ Tedy volal Mojžíš k Hospodinu, øka: Což mám èiniti s tím lidem? Však již tudíž ukamenují mne. ⁵ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Jdiž pøed lidem, pojma s sebou ñkteré z starších Izraelských; hùl také svou kterouž jsi udeøil v vodu, vezmi do ruky své a jdi. ⁶ Aj, já státi budu pøed tebou tam na skále, na Orébì; i udeøíš v skálu, a vyjdou z ní vody, kteréž bude pítì lid. I uèinil tak Mojžíš pøed oèima starších Izraelských. ⁷ A dal jméno místu tomu Massah a Meribah, pro reptání synù Izraelských, a že pokoušeli Hospodina, økouce: Jest-li Hospodin u prostøed nás, èi není? ⁸ Pøitáhl pak Amalech, a bojoval s Izraelem v Rafidim. ⁹ I øekl Mojžíš k Jozue: Vybeø nám ñkteré muže, a vytáhna, bojuj s Amalechem; já zítra státi budu na vrchu hory, a hùl Boží v ruce své mítì budu. ¹⁰ Tedy Jozue udìlal tak, jakž mu poruèil Mojžíš, a bojoval s Amalechem;

Mojžíš pak, Aron a Hur vstoupili na vrch hory. ¹¹ A dokudž Mojžíš vzhòru držel ruce své, vítizil Izrael; ale jakž opouštil ruku svou, pøemáhal Amalech. ¹² Ale že ruce Mojžíšovy byly obtíženy, protož vzavše kámen, podložili pod niho, a on sedl na ni; Aron pak a Hur podpírali ruce jeho, jeden z jedné, druhý z druhé strany. I byly obì ruce jeho vztažené až do západu slunce. ¹³ A tak porazil Jozue Amalecha i lid jeho meem. ¹⁴ Mluvil potom Hospodin k Mojžíšovi: Vpiš to do knih na památku, a pilni to vkládej v uši Jozue, že do konce vyhladím památku Amalechovu všudy pod nebem. ¹⁵ Tedy vzdílal Mojžíš oltáø a nazval jméno jeho: Hospodin korouhev má. ¹⁶ Nebo øekl: Tak má jmenován býti, proto že ruka nad trùnem Hospodinovým osvidèuje boj Hospodinùv proti Amalechovi od národu až do národu.

18

¹ Uslyšel pak Jetro, kníže Madianské, test Mojžíšùv, o všech vìcech, kteréž uèinil Bùh Mojžíšovi a Izraelovi, lidu svému, že vyvedl Hospodin Izraele z Egypta. ² A vzal Jetro, test Mojžíšùv, Zeforu manželku Mojžíšovu, kterouž byl odeslal, ³ A dva syny její, z nichž jméno jednoho Gerson; nebo øekl: Pøíchozí jsem byl v zemi cizí; ⁴ Jméno pak druhého Eliezer; nebo øekl: Bùh otce mého spomocník mùj byl, a vytrhl mne od meèe Faraonova. ⁵ I pøišel Jetro, test Mojžíšùv, s syny jeho i s ženou jeho k Mojžíšovi na pouš^t, kdež se byl položil pøi hoøe Boží. ⁶ A vzkázal Mojžíšovi: Já, test tvùj Jetro, jdu k tobì, i žena tvá a oba synové její s ní. ⁷ I vyšel Mojžíš proti testi svému, a pokloniv se, políbil ho. I ptal se jeden druhého, jak se má; potom vešli do stanu. ⁸ A vypravoval Mojžíš testi svému všechno, což uèinil Hospodin Faraonovi a Egyptským pro Izraele, a o všech nevolech, kteréž pøicházely na ni na cestì, a

jak je vysvobodil Hospodin. ⁹ I radoval se Jetro ze všeho dobrého, což uèinil Hospodin Izraelovi, a že vytrhl jej z ruky Egyptských. ¹⁰ A øekl Jetro: Požehnaný Hospodin, kterýž vytrhl vás z ruky Egyptských a z ruky Faraonovy, kterýž vytrhl ten lid z poroby Egyptské. ¹¹ Nyní jsem poznal, že vitší jest Hospodin nade všechny bohy; nebo touž vití, kterouž se vyvyšovali, on je pøevýšil. ¹² A vzal Jetro, test Mojžíšuv, zápal a obiti, kteréž obitoval Bohu. Potom pøišel Aron a všickni starší Izraelští, aby jedli chléb s tchánem Mojžíšovým pøed Bohem. ¹³ Nazejtøí pak posadil se Mojžíš, aby soudil lid; a stál lid pøed Mojžíšem od jitra až do veèera. ¹⁴ Vida pak test Mojžíšuv všecku práci jeho pøi lidu, øekl: Co jest to, což diláš s lidem? Proè ty sám sedíš, a všecken lid stojí pøed tebou od jitra až do veèera? ¹⁵ Odpovìdil Mojžíš tchánu svému: Pøichází ke mnì lid raditi se s Bohem. ¹⁶ Když mají o nìjakou vit èiniti, pøicházejí ke mnì, a soud èiním mezi stranami, a oznamuji rady Boží a ustanovení jeho. ¹⁷ I øekl jemu test Mojžíšuv: Nedobøe diláš. ¹⁸ Tudíž tak ustaneš i ty i lid, kterýž s tebou jest. Nad možnost tvou tížká jest tato vit, nebudeš jí moci sám dosti uèiniti. ¹⁹ Protož nyní uposlechni øeèi mé; poradím tobì, a bude Bùh s tebou. Stùj ty za lid pøed Bohem, a donášeš vitì nesnadné k Bohu. ²⁰ A vysvitluj jim øády a zákony, a oznamuj jim cestu, po níž by šli, a co by dilati mìli. ²¹ Vyhledej také ze všeho lidu muže stateènè, bohabojné, muže pravdomluvné, kteøíž v nenávisti mají lakomství, a ustanov z nich knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky. ²² Oni a^t soudí lid každého èasu. Což bude vitšího, vynesou na tebe, a menší pøe sami nech^t soudí; a tak lehèejí bude tobì, když jiní ponosou bøímì s tebou. ²³ Jestliže to uèiníš a rozkáže^t Bùh, budeš moci trvati; také i všecken lid tento navracovati se bude k místùm svým pokojnì. ²⁴ Tedy

uposlechl Mojžíš øeèi tchána svého, a uèinil všecko, což on øekl. ²⁵ A vybral Mojžíš muže stateènèé ze všeho Izraele, a ustanovil je hejtmany nad lidem, knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky, ²⁶ Kteøíž soudili lid každého èasu. Nesnadnjší vícì vznášeli na Mojžíše, všechny pak menší pøe sami soudili. ²⁷ Potom propustil Mojžíš tchána svého; i odšel do zemi své.

19

¹ Mìsíce tøetího po vyjití synù Izraelských z zemi Egyptské, v ten den pøišli na pouš^t Sinai. ² Nebo hnuvše se z Rafidim, pøišli až na pouš^t Sinai a položili se na té poušti; a tu rozbili Izraelští stany naproti hoøe. ³ Mojžíš pak vstoupil k Bohu. A mluvil hlasem k nìmu Hospodin s té hory, øka: Takto díš domu Jákobovu, a oznámíš synùm Izraelským: ⁴ Sami jste vidli, co jsem uèinil Egyptským, a jak jsem vás nesl na kòídlách orlièích, a pøivedl jsem vás k sobì. ⁵ Protož nyní, jestliže skuteènì poslouchati budete hlasu mého, a ostøíhati smlouvy mé, budete mi lid zvláštní mimo všechny lidi, aèkoli má jest všechna zemi. ⁶ A vy budete mi království knížské a národ svatý. Ta^t jsou slova, kteráž mluvíti budeš synùm Izraelským. ⁷ Protož pøišel Mojžíš a svolav starší lidu, pøedložil jim všechna slova ta, kteráž mu pøikázal Hospodin. ⁸ Odpovìdìl pak všechnen lid společnì, a øekl: Cožkoli mluvil Hospodin, budeme èiniti. A oznámil zas Mojžíš Hospodinu slova lidu. ⁹ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já pùjdu k tobì v hustém oblaku, aby slyšel lid, když mluvíti budu s tebou, ano také, aby tobì vìøil na víky. Nebo byl oznámil Mojžíš Hospodinu slova lidu. ¹⁰ Øekl dále Hospodin Mojžíšovi: Jdi k lidu, a posvì^t jich dnes a zítra; a nech^t svá roucha zeperou. ¹¹ A a^t jsou hotovi ke dni tøetímu, nebo v den tøetí sstoupí Hospodin pøed oèima všeho lidu na horu Sinai. ¹² Uložíš

pak lidu meze všudy vùkol a povíš: Varujte se, abyste nevstupovali na horu, ani nedotýkali se krajù jejích. Kdož by se koli dotkl hory, smrtí umøe. ¹³ Nedotkne^t se ho ruka, ale ukamenován neb zastøelen bude; buì že by hovado bylo, buì èlovìk, nebude^t živ. Když se zdlouha troubiti bude, teprv oni vstoupí na horu. ¹⁴ Sstoupiv tedy Mojžíš s hùry k lidu, posvìtil ho; a oni zeprali roucha svá. ¹⁵ I mluvil k lidu: Buítež hotovi ke dni tøetímu; nepøistupujte k manželkám svým. ¹⁶ I stalo se dne tøetího, když bylo ráno, že bylo høímání s blýskáním a oblak hustý na té hoøe, zvuk také trouby velmi tuhý, až se zhrozil všecken lid, kterýž byl v ležení. ¹⁷ Tedy Mojžíš vyvedl lid z ležení vstøíc Bohu; a lid stál dole pod horou. ¹⁸ Hora pak Sinai všecka se kouøila, proto že sstoupil na ni Hospodin v ohni, a vystupoval dým její jako dým z vápenice, a tøasla se všecka hora velmi hrubì. ¹⁹ Zvuk také trouby více se rozmáhal, a silil se náramnì. Mojžíš mluvil, a Bùh mu odpovídal hlasem. ²⁰ Sstoupil pak Hospodin na horu Sinai, na vrch hory; a když povolal Hospodin Mojžíše na vrch hory, vstoupil Mojžíš. ²¹ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Sstup, osvidè lidu, a^t se nevytrhují k Hospodinu, chtjíce ho vidìti, aby nepadlo jich množství; ²² Nýbrž ani sami kníží, kteøíž, majíce pøistupovati k Hospodinu, posvìcují se, aby se neoboøil na nì Hospodin. ²³ Mojžíš pak øekl Hospodinu: Nebude^t moci lid vstoupiti na horu Sinai, ponìvadž jsi ty osvidèil nám, øka: Obmez horu a posvì ji. ²⁴ I øekl jemu Hospodin: Jdi, sstup, a potom vstup ty a Aron s tebou. Kníží pak a lid a^t se nepokoušejí vstoupiti k Hospodinu, aby se na nì neoboøil. ²⁵ I sešel Mojžíš k lidu, a to jim oznámil.

20

¹ I mluvil Bùh všecka slova tato, øka: ² Já jsem

Hospodin Bùh tvùj, kterýž jsem ti vyvedl z zemi Egypské, z domu služby. ³ Nebudeš míti bohù jiných pøede mnou. ⁴ Neuèiníš sobì rytiny, ani jakého podobenství tich vící, kteréž jsou na nebi svrchu, ani tìch, kteréž na zemi dole, ani tìch, kteréž u vodách pod zemí. ⁵ Nebudeš se jim klanìti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bùh tvùj, Bùh silný, horlivý, navštìvující nepravost otcù na synech do tøetího i ètvrtého pokolení tìch, kteøíž nenávidí mne, ⁶ A èinící milosrdenství nad tisíci tìmi, kteøíž mne milují, a ostøíhají pøíkázání mých. ⁷ Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; nebo^t nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo. ⁸ Pomni na den sobotní, abys jej svítìl. ⁹ Šest dní pracovati budeš, a dìlati všeliké dílo své; ¹⁰ Ale dne sedmého odpoèinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dìlati žádného díla, ty i syn tvùj i dcera tvá, služebník tvùj i dìvka tvá, hovado tvé i pøíchozí, kterýž jest v branách tvých. ¹¹ Nebo v šesti dnech uèinil Hospodin nebe a zemi, moøe a všecko, což v nich jest, a odpoèinul dne sedmého; protož poželhal Hospodin dne sobotního, a posvítìl ho. ¹² Cti otce svého i matku svou, a^t se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bùh tvùj dá tobì. ¹³ Nezabiješ. ¹⁴ Nesesmilníš. ¹⁵ Nepokradeš. ¹⁶ Nepromluvíš proti bližnímu svému køivého svìdectví. ¹⁷ Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani dìvky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli jest bližního tvého. ¹⁸ Veškeren pak lid vidìl høímání to a blýskání, a zvuk trouby, a horu kouøící se. To když vidìl lid, pohnuli se a stáli zdaleka. ¹⁹ A øekli Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchati budeme; a nech^t nemluví s námi Bùh, abychom nezemøeli. ²⁰ Odpovìdìl Mojžíš lidu: Nebojte se; nebo pro zkušení vás sám Bùh pøišel, aby bázeò jeho byla mezi vámi, abyste nehøešili.

²¹ Tedy stál lid zdaleka; Mojžíš pak pøistouplil k mrákoti, kdež byl Bùh. ²² I øekl Hospodin Mojžíšovi: Tak povíš synùm Izraelským: Vy jste sami vidili, že s nebe mluvil jsem s vámi. ²³ Protož nevyzdvihujte nièehož ku pocti se mnou; bohù støíbrných a bohù zlatých neuèinite sobì. ²⁴ Oltáø z zemì udiláš mi a obìtovati budeš na nìm zápaly své, a pokojné obìti své, ovce své a voly své. Na kterémkoli místi rozkáži slaviti památku jména svého, pøijdu k tobì a požehnám tobì. ²⁵ Jestliže mi pak vzdiláš oltáø kamenný, nedilej ho z kamene tesaného; nebo jestliže pozdvihneš železa na něj, poškrvniš ho. ²⁶ Aniž po stupních vstupovati budeš k oltáøi mému, aby hanba tvá u niho odkryta nebyla.

21

¹ Tito jsou pak soudové, kteréž jim pøedložíš: ² Jestliže koupíš k službi Žida, šest let sloužiti bude, a sedmého odejde svobodný darmo. ³ Pøišel-li by sám toliko, sám také odejde; pakli ml ženu, vyjde s ním i žena jeho. ⁴ Jestliže pán jeho dá mu ženu, a ona zrodí jemu syny neb dcery: žena ta i dìti její budou pána jeho, on pak sám toliko odejde. ⁵ Pakli by øekl služebník: Miluji pána svého, manželku svou a syny své, nevyjdu svobodný: ⁶ Tedy postaví ho pán jeho pøed soudci, a pøivede ho ke dveøím neb k veøej, a probodne pán jeho ucho jemu špicí; i zùstane^t služebníkem jeho na vïky. ⁷ Když by pak prodal nikdo dceru svou, aby byla ðivkou, nevyjde^t tak, jako vycházejí služebníci. ⁸ Nelíbila-li by se pánu svému, kterýž jí sobì ješti nezasnoubil, dopustí ji vyplatiti. Lidu cizímu nebude mítí práva prodati ji, ponìvadž zhøešil proti ní. ⁹ Pakli by synu svému ji zasnoubil, uèiní^t jí tak, jakž obyèej jest èiniti dcerám. ¹⁰ A dal-li by mu jinou, z stravy její, odìvu jejího, a pøívìtivosti manželské nic této

neujme. ¹¹ Neudìlal-li by nic z toho trojího, vyjde darmo bez støíbra. ¹² Kdo by ubil èlovìka, a¿ by od toho umøel, smrtí umøe. ¹³ Když by pak neukládal o bezživotí jeho, než Bùh dal by jej v ruce jeho: tedy uložím tobì místo, do niho¿ by takový mohl uteci. ¹⁴ Pakli by kdo tak pyšni sobì poèínal proti bližnímu svému, že by ho lstivì zabil, i od oltáøe mého odtrhneš jej, aby umøel. ¹⁵ Kdo by otce svého neb matku svou bil, smrtí a⁺ umøe. ¹⁶ Kdo by pak, ukradna nikoho, prodal jej, a nalezen by byl v ruce jeho, smrtí a⁺ umøe. ¹⁷ I ten, kdo¿ by zloøeèil otcì svému neb mateøi své, smrtí a⁺ umøe. ¹⁸ Když by se svadili muži, a urazil by který bližního svého kamenem neb pìstí, a ten by neumøel, než složil se na lùži; ¹⁹ A potom by povstal a chodil vnì o holi své: již nebude vinen ten, kdo¿ urazil; toliko co zatím obmeškal, to jemu nahradí, a na vyhojení jeho naloží. ²⁰ Když by pak ubil kdo služebníka svého neb dívku svou kyjem, tak že by umøel mu v ruce jeho: pomstou pomštino bude nad takovým. ²¹ A však jestliže by den neb dva pøeèkal, neponese pomsty, nebo jej zaplatil. ²² Když by se svadili muži, a urazili ženu tìhotnou, tak že by vyšel z ní plod její, však by se zhouba nestala: pokutován bude, jakž by uložil naø muž té ženy, a dá vedlé uznání soudcù. ²³ Pakli⁺ by smrt pøišla, tedy dáš život za život, ²⁴ Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, ²⁵ Spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, modøinu za modøinu. ²⁶ Jestliže by kdo urazil služebníka svého v oko, aneb dívku svou v oko, tak že by jej o nì pøipravil: svobodného jej propustí za oko jeho. ²⁷ Pakli by zub služebníku svému neb zub dívce své vyrazil, svobodného jej propustí za zub jeho. ²⁸ Jestliže by vùl utrkl muže neb ženu, tak že by umøel èlovìk: ukamenován bude ten vùl, aniž jedeno bude maso jeho, však pán vola toho bez viny bude. ²⁹ Ne¿ byl-li⁺ by vùl trkavý prvé, a bylo by to

osvìdèeno pánu jeho, on pak nezavøel by ho, a v tom zabil by muže neb ženu: vùl ten ukamenován bude, a pán jeho také umøe. ³⁰ Pakli^a mu bude uloženo, aby se vyplatil: tedy dá výplatu za život svùj, jakážkoli na něj uložena bude. ³¹ Buì že by syna utrkl, buì dceru, podlé soudu toho stane se jemu. ³² Jestliže by služebníka vùl ztrkal neb dívku, tøidceti lotù støbra dá pánu jeho, a vùl ten bude ukamenován. ³³ Kdyby kdo odhradil studnici, a neb vykopal nikdo studnici, a zase jí nepøikryl, a vpadl by tam vùl neb osel: ³⁴ Pán té studnice nahradí to, a peníze položí pánu jeho, a což se zabilo, to sobì míti bude. ³⁵ A ustrèili by vùl nièí vola sousedova, že byl umøel: tedy prodadí vola toho živého, a podílí se penìzi jeho; i s zabitým volem také se rozdílí. ³⁶ Pakli vidíno bylo, že vùl byl trkavý prvé, a nezavøel ho pán jeho: bez výmluvy a^t dá vola za vola, a zabitý a^t mu zùstane.

22

¹ Jestliže by kdo ukradl vola aneb dobytèe, a zabil by je neb prodal: pìt volù navrátí za toho vola, a ètvero dobytèat za to dobytèe. ² (Jestliže by zlodij zastížen byl pøi podkopávání a ubit jsa, umøel by: ten, kdo ho ranil, nebude vinen smrtí. ³ Pakli by to ve dne uèinil, smrtí vinen bude.) Bez prodlévání a^t navrátí; pakli nemá co, prodán bude pro zlodijství své. ⁴ Jestliže nalezena bude v rukou jeho krádež, buì vùl, neb osel, buì dobytèe ještì živé, dvénásobnì navrátí. ⁵ Jestliže by kdo spásl pole neb vinici, a vpustil hovado své, aby se páslo na cizím poli: což nejlepšího má na poli svém neb vinici své, tím tu škodu nahradí. ⁶ Vyšel-li by oheò, a chytilo by se trní, a shoøel by stoh neb stojaté obilí neb pole: nahradí ten, kdož zapálil, to, což shoøelo. ⁷ Kdyby nikdo dal schovati bližnímu svému peníze neb nádoby, a bylo by

ukradeno z domu muže toho, jestliže nalezen bude zlodij, dvojnásobnì navrátí. ⁸ Pakli nebude zlodij nalezen, tedy postaven bude pán domu toho pøed soudce, a pøisáhne, že nevztáhl ruky své na víc bližního svého. ⁹ O všelijakou víc, o niž by byla nesnáz, buï o vola neb osla, dobytèe neb roucho, pro všelikou víc ztracenou, když by kdo pravil, že to jest: pøed soudce pøijde pøe obou dvou; ten, kohož oni vinného usoudí, dvojnásobnì navrátí bližnímu svému. ¹⁰ Jestliže by kdo dal bližnímu svému k chování osla neb vola, neb dobytèe a jakékoli hovado, a umøelo by neb ochromilo, neb zajato bylo, že žádný nevidil: ¹¹ Pøísaha Hospodinova vkroèí mezi oba, že nevztáhl ruky své k vícì bližního svého; a pøijme jej v tom pán vícì té, a onen nebude povinen navraceti. ¹² Pakli by krádeží vzato bylo od nìho, navrátiti zase má pánu jeho. ¹³ Pakli by udáveno bylo, postaví svìdka a nebude povinen upláceti toho, což udáveno jest. ¹⁴ Kdyby pak nikdo vypùjèil nìeho od bližního svého, a ochromilo by aneb umøelo v nepøítomnosti pána jeho, bez výmluvy navrátí zase. ¹⁵ Pakli by pán jeho byl s ním, není povinen platiti, ponìvadž bylo za peníze najaté, a pøišlo za mzdu svou. ¹⁶ Jestliže by kdo namluvil pannu, kteráž není zasnoubena, a spal by s ní: dá^t jí vno, a vezme ji sobì za manželku. ¹⁷ Pakli by otec její nikoli nechtìl jí dáti jemu, odváží støíbra podlé obyèeje vna panenského. ¹⁸ Ěarodijnici nedáš živu býti. ¹⁹ Kdo by koli scházel se s hovadem, smrtí a^t umøe. ²⁰ Kdo by obítoval bohùm, kromì samému Hospodinu, jako prokletý vyhlazen bude. ²¹ Pøíchozímu neuèiníš køivdy, aniž utiskneš ho; nebo pøíchozí byli jste v zemi Egyptské. ²² Žádné vdovy neb sirotka trápiti nebudete. ²³ Pakli bez lítosti trápiti je budete, a oni by volali ke mnì, vize, že vyslyším køik jejich. ²⁴ A rozhnívá se prchlivost má, i zbiji vás meèm; a budou ženy vaše vdovy a dìti vaši

sirotci. ²⁵ Pùjèš-li penìz lidu mému chudému, kterýž jest s tebou: nebudeš jemu jako lichevník, aniž ho lichvou obtížíš. ²⁶ Pakli v základu vezmeš roucho bližního svého, do západu slunce jemu je navrátíš. ²⁷ Nebo ten jediný má odív, to jest roucho, jímž pokrývá tělo své, a na němž spí. Když bude volati ke mně, tedy uslyším, nebo jsem milosrdný. ²⁸ Soudcům nebudeš utrhati, a knížeti lidu svého zlořečiti nebudeš. ²⁹ Z hojnosti obilí, a tekutých věcí svých neobmeškáš prvotin obítovati. Prvorozeného z synů svých mně dáš. ³⁰ Tak učiníš s volem svým a s dobyt看 svým: Sedm dní bude s matkou svou, dne pak osmého mně je dáš. ³¹ Lid svatý budete mi, a nebudete jísti masa z udáveného na poli; psu je vržete.

23

¹ Nebudeš vynášeti povísti lživé. Neklaň s bezbožným ruky své, abys měl býti s ním svědek nepravý. ² Nepostoupíš po množství ke zlému, a nebudeš se přimlouvati k rozepři, tak abys se uchýlil po větším počtu k převrácení soudu. ³ Ani chudého šanovati nebudeš v přeti jeho. ⁴ Trefil-li bys na vola nepřitele svého neb osla jeho, an bloudí, obrátíš a dovedeš ho k němu. ⁵ Uzšel-li bys an osel toho, jenž tě má v nenávisti, leží pod bemenem svým, zdaž se zdržíš, abys mu neměl pomoci? Nýbrž opravdově pomůžeš jemu, spolu s tím, kdož tě v nenávisti má. ⁶ Nepřevrátíš soudu chudého svého v přeti jeho. ⁷ Od slova lživého vzdálíš se. Nevinného a spravedlivého nezabiješ, nebo já neospravedlním bezbožného. ⁸ Aniž bráti budeš darů, nebo dar oslepuje i prozřetelné, a přeprací slova spravedlivých. ⁹ Půchozího nebudeš ssuzovati; nebo sami znáte, jaký jest život půchozích, poněvadž pohostinu jste byli v zemi Egyptské. ¹⁰ Po šest let osívati budeš zemi svou, a shromažďovati úrodu její;

¹¹ Sedmého pak léta ponecháš jí, a[†] odpoèine, aby jedli chudí lidu tvého. Co pak zůstane po nich, pojí zvlø polní. Tak udíláš s vinicí svou i s olivovým svým. ¹² Šest dní budeš dílati díla svá, dne pak sedmého pøestaneš, aby odpoèinul vùl tvùj i osel tvùj, a oddechl syn dìvky tvé i pøíchozí. ¹³ Ve všech tìch vícech, kteréž mluvil jsem vám, ostøíhati se budete. Jména bohù cizích ani pøipomínati nebudete, aniž bude slyšáno z úst tvých. ¹⁴ Tøikrát slaviti mi budeš svátek na každý rok. ¹⁵ Slavnosti pøesnic ostøíhati budeš. Sedm dní jísti budeš chleby pøesné, jakž jsem pøikázal tobì, v èas vymìøený mìsíce Abib; nebo v ten vyšel jsi z Egypta. Aniž se ukážete pøede mnou prázdni. ¹⁶ A držeti budeš slavnost žni, když mi obìtovati budeš prvotiny prací svých z toho, což jsi vsel na poli. Slavnost také sklizení držeti budeš pøi vyjití roku, když sklidiš práce své z pole. ¹⁷ Tøikrát v roce ukáže se každý z tvých pohlaví mužského pøed tváøí Panovníka Hospodina. ¹⁸ Nebudeš obìtovati krve z obìti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane tuk slavnosti mé do jitra. ¹⁹ Prvotiny prvních úrod zemì své pøinášeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vaøiti kozelce v mléku mateøe jeho. ²⁰ Aj, já posli andìla pøed tebou, aby ostøíhal tebe na cestì, a pøivedl ti na místo, kteréž jsem pøipravil. ²¹ Šetrni se mìj pøed ním, a poslouvej hlasu jeho. Nepopouzej ho, nebo[†] nepromine pøestoupení vašeho, ponìvadž jméno mé jest u prostøed niho. ²² Nebo budeš-li vìrnì poslouchati hlasu jeho, a èiniti, což[†] bych koli øekl: tedy nepøátem budu nepøátem tvých, a trápiti budu ty, jenž tebe trápí. ²³ Nebo pùjde andìl mùj pøed tebou, a uvede ti do zemì Amorejského a Hetejského, Ferezejského a Kananejského, Hevejského a Jebuzejského, kteréž vyhladím. ²⁴ Nebudeš se klanìti bohùm jejich, ani jim sloužiti, aniž dílati budeš tak, jako oni dílají; ale z gruntu vyvrátíš je, a obrazy jejich

na kusy stroskoceš. ²⁵ Sloužití pak budete Hospodinu Bohu svému, a požehná^t chlebu tvému i vodám tvým; a odejmu nemoc z prostředku tvého. ²⁶ Nebude^t, která by potratila, ani neplodná v zemi tvé; počít dnů tvých doplním. ²⁷ Strach svůj pustím před tebou, a předím všeliký lid, proti kterémuž vyjdeš, a způsobím to, aby všickni nepřátelé tvoji utíkali před tebou. ²⁸ Pošli i sršně před tebou, aby vyhnali Hevea, a Kananea a Hetea před tvá^oi tvou. ²⁹ Nevyženu ho od tvá^oi tvé v jednom roce, aby se země neobrátila v pouš^t, a nerozmnožily se proti tobě šelmy divoké. ³⁰ Pomalu vyhániti jej budu od tvá^oi tvé, až bys ty se rozplodil, a dⁱdi^enⁱ mohl ujíti zemi. ³¹ Položím pak meze tvé od moře Rudého až k moři Filistinskému, a od poušti až k oce; nebo v ruce vaše dám obyvatele země, a vyženeš je od tvá^oi své. ³² Neu^eiⁿíš s nimi a bohy jejich smlouvy. ³³ Nebudou bydleti v zemi tvé, aby nepřipravili tě k h^oíchu proti mně, když bys ctil bohy jejich; nebo by to bylo tobě osídlem.

24

¹ Mojžíšovi pak řekl: Vstup k Hospodinu ty a Aron, Nádab a Abiu, a sedmdesáte z starších Izraelských, a klaniti se budete zdaleka. ² Sám pak toliko Mojžíš vstoupí k Hospodinu, ale oni se nepřiblíží; aniž lid vstoupí s ním. ³ Tedy přešel Mojžíš, a vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a všechny soudy. I odpověděl všechnen lid jedním hlasem, a řekli: Všecka slova, kteráž mluvil Hospodin, učiníme. ⁴ Napsal pak Mojžíš všechna slova Hospodinova, a vstav ráno, vzdílal oltář pod horou, a dvanácte sloupů podlé počtu dvanáctera pokolení Izraelského. ⁵ A poslal mládence z synů Izraelských, kteříž obitovali zápaly; a obitovali obiti pokojné Hospodinu, totiž voly. ⁶ I vzav Mojžíš polovici krve, vлил do medenic, a

polovici druhou vylil na oltář. ⁷ Vzav také knihu smlouvy, èetl v uších lidu. Kteøíž øekli: Cožkoli mluvil Hospodin, èiniti a poslouchati budeme. ⁸ Vzal také Mojžíš krev a pokropil lidu a øekl: Aj, krev smlouvy, kterouž uèinil s vámi Hospodin pøi všech tìchto vícech. ⁹ Potom vstoupili Mojžíš a Aron, Nádab a Abiu a sedmdesáte z starších Izraelských, ¹⁰ A vidili Boha Izraelského. A pod nohami jeho bylo jako dílo z kamene zafirového, a jako nebe, když jest jasné. ¹¹ Na knížata pak synù Izraelských nevztáhl ruky své, aèkoli vidili Boha, a potom jedli i pili. ¹² I øekl Hospodin Mojžíšovi: Vstup ke mnì na horu a buì tam; a dám tobì tabule kamenné, zákon i pøikázání, kteráž jsem napsal, abys je uèil. ¹³ Tedy vstal Mojžíš a Jozue služebník jeho; i vstoupil Mojžíš na horu Boží. ¹⁴ Starším pak øekl: Zùstaòte tuto, dokudž se nenavrátíme k vám. A teì Aron a Hur jsou s vámi, kdož by mil rozepøi, k nim a[†] jde. ¹⁵ Tedy vstoupil Mojžíš na horu, a pøikryl oblak horu. ¹⁶ I pøebývala sláva Hospodinova na hoøe Sinai, a pøikryl ji oblak za šest dní; a dne sedmého zavolal na Mojžíše z prostøed oblaku. ¹⁷ A tvárnost slávy Hospodinovy byla jako spalující oheð na vrchu hory, pøed oèima synù Izraelských. ¹⁸ I všel Mojžíš do prostøed oblaku a vstoupil na horu. A byl Mojžíš na hoøe ètyøidceti dní a ètyøidceti nocí.

25

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv k synùm Izraelským, a[†] mi vybírají obìt vzhùru pozdvižení. Od každého èlovìka, kterýž by ji z srdce dobrovolnì dal, pøijmìte takovou obìt mou. ³ Tato[†] pak jest obìt pozdvižení, kterouž budete bráti od nich: Zlato, a støíbro, a mìì, ⁴ Postavec modrý, šarlat, a èervec dvakrát barvený, bílé hedbáví a srsti kozí; ⁵ Též kùže skopcové na èerveno barvené, a kùže jezevèí, a døíví setim, ⁶ Olej k svícení,

vonné vůci na olej ku pomazování, a pro kadidelní vonné vůci; ⁷ Kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramníku a náprsníku. ⁸ I udělají^t mi svatyni, abych bydlil uprostřed nich. ⁹ Vedlé všeho, jakž já ukazuji tobě podobenství stánku a podobenství všech nádob jeho, tak uděláte. ¹⁰ Udělají také truhlu z dřeví setim. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého lokte šířka její, půl druhého také lokte vysokost její. ¹¹ A obložíš ji zlatem čistým, vnitř i zevnitř obložíš ji; a uděláš nad ní vůkol korunu zlatou. ¹² Sliješ k ní také čtyři kruhy zlaté, kteréž přiděláš ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její. ¹³ Uděláš k tomu i sochory z dřeví setim, a obložíš je zlatem. ¹⁴ I uvlečeš sochory do kruhů po stranách té truhly, aby na nich nošena byla truhla. ¹⁵ V kruzích té truhly budou bývati sochorové; nebudou vytahováni z nich. ¹⁶ A dáš do truhly svědectví, kteréž dám tobě. ¹⁷ Uděláš i slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého pak lokte šířka její. ¹⁸ Uděláš také dva cherubíny zlaté, z taženého zlata uděláš je na dvou koncích slitovnice. ¹⁹ Uděláš pak cherubína jednoho na jednom konci, a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici uděláte cherubíny na obou koncích jejích. ²⁰ A budou mít cherubínové křídla vztažená svrchu, zastírající křídly svými slitovnici, a tváři jejich obráceny budou jednoho k druhému; k slitovnici budou tváři cherubínů. ²¹ Dáš pak slitovnici svrchu na truhlu, a do truhly vložíš svědectví, kteréž dám tobě. ²² A tam budu přicházeti k tobě, a s tebou z té slitovnice, z prostředku dvou cherubínů, kteříž jsou nad truhlou svědectví, mluviti o všem, což bych poroučeti chtěl k synům Izraelským. ²³ Uděláš také stůl z dřeví setim. Dvou loket bude dlouhost jeho, a na loket šířka jeho, půl druhého pak lokte

vysokost jeho. ²⁴ A obložíš jej zlatem èistým, a udíláš mu okolek zlatý vùkol. ²⁵ Udíláš také okolo niho lištu ètyø prstù zšíøí; a okolek zlatý udíláš okolo té lišty. ²⁶ Udíláš u niho i ètyøi kruhy zlaté, kteréž vpustíš do ètyø úhlù, kteøíž jsou ve ètyøech nohách jeho. ²⁷ Pod tou lištou budou kruhové, skrze niž provlaèování budou sochorové k nošení stolu. ²⁸ Ty pak sochory udíláš z døíví setim, a obložíš je zlatem; i bude stùl nošen na nich. ²⁹ Udíláš také misy jeho, a lžice jeho, a pøikryvadla jeho, a koflíky jeho, k pøikrývání; z èistého zlata nadíláš toho. ³⁰ A klásti budeš na ten stùl chleby pøedložení pøed tvæø mou ustavièni. ³¹ Udíláš také svícen z zlata èistého, z taženého zlata a[†] jest ten svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho a koule jeho, i kvìtové jeho z niho budou. ³² A šest prutù vycházeti bude z bokù jeho, tøi prutové svícnu s jedné strany jeho, a tøi prutové s druhé strany jeho. ³³ Tøi misky udílané na zpùsob pecky mandlové a[†] jsou na prutu jednom, a koule a kvìt, a tøi misky udílané na zpùsob pecky mandlové na prutu druhém, a koule a kvìt; takž i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících. ³⁴ Na svícnu také budou ètyøi misky udílané na zpùsob mandlové pecky, a koule jeho, i kvìtové jeho. ³⁵ A bude koule pode dvìma pruty z niho, koule též pod druhými dvìma pruty z niho, koule opìt pod jinými dvìma pruty z niho; a tak pod šesti pruty vycházejícími z svícna. ³⁶ Koule jejich i prutové jejich z niho budou; všecko to z cela kované z zlata èistého. ³⁷ Udíláš i sedm lamp na nij; a bude je rozsvìcovati knìz, aby svítily po stranách jeho. ³⁸ I utìradla jeho, i nádoby k oharkùm jeho z zlata èistého. ³⁹ Z centnéøe zlata èistého udílané bude to se vším tím nádobím. ⁴⁰ Hledìž pak, abys udílal podlé podobenství toho, kteréž tobì ukázáno jest na hoøe.

26

¹ Pøíbytek pak udíláš z desíti èalounù, kteøíž budou z bílého hedbáví soukaného, a z postavce modrého, a z šarlatu, a z èervce dvakrát barveného; a cherubíny dílem øemeslným udíláš. ² Dlouhost èalounu jednoho osm a dvacetí loket, a širokost èalounu jednoho ètyøi lokty; míra jedna bude všech èalounù. ³ Pìt èalounù spolu spojeno bude jeden s druhým, a pìt druhých èalounù též spolu spojeno bude jeden s druhým. ⁴ A nadíláš i ok z hedbáví modrého po kraji èalounu jednoho na konci, kde se má spojovati s druhým; a tolikéž udíláš na kraji èalounu druhého na konci v spojení druhém. ⁵ Padesáte ok udíláš na èalounu jednom, a padesáte ok udíláš po kraji èalounu, kterýmž má pøipojen býti k druhému; oko jedno proti druhému aby bylo. ⁶ Udíláš také padesáte haklíkù zlatých a spojíš èalouny jeden s druhým haklíky timi; a tak bude pøíbytek jeden. ⁷ Nadto udíláš houní z srstí kozích na stánek k pøistírání pøíbytku po vrchu; jedenácte takových houní udíláš. ⁸ Dlouhost houní jedné tøidceti loktù, a širokost houní jedné ètyø loktù; jednostejná míra tìch jedenácti houní bude. ⁹ A spojíš pìt houní obzvláštñi, a šest houní opìt obzvláštñi, a pøehneš na dvé houni šestou napøed v èele stánku. ¹⁰ Udíláš pak padesáte ok po kraji houní jedné na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok po kraji houní k spojení druhému. ¹¹ Udíláš také haklíkù mìdìných padesát, kteréž vepneš do ok, a spojíš stánek, aby byl jedno. ¹² Co pak zbývá houní po pøikrytí stánku, totiž pùl houní pøesahující, pøevisne pøi zadní stranì pøíbytku. ¹³ A loket s jedné a loket s druhé strany, zbývající na dýl z houní stánku, pøevisne po stranách pøíbytku sem i tam, aby jej pøikrýval. ¹⁴ Udíláš také pøikrytí na stánek z koží skopových na èerveno barvených, pøikrytí také z koží jezevèích svrchu. ¹⁵ Nadíláš k pøíbytku i desk

stojatých z dříví setim. ¹⁶ Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého lokte šířkost dsky jedné. ¹⁷ Dva řepy dška jedna míti bude, podobně jako stupně u schodu zpořádané, jeden proti druhému; tak uděláš u všech desk příbytku. ¹⁸ Zdeleš pak desky k příbytku, dvacet desk k straně polední, k větru polednímu. ¹⁹ (A čtyřiceti podstavků stříbrných uděláš pod dvacet desk; dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma řepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva řepy její.) ²⁰ Na druhé pak straně příbytku k straně půlnoci dvacet desk, ²¹ A čtyřiceti podstavků jejich stříbrných; dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou. ²² Na straně také příbytku k západu šest uděláš desk. ²³ A dvě dsky uděláš v obou dvou úhlech příbytku; ²⁴ Kteréž budou spojené pozpodu, a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak bude při dvou těch, ve dvou úhlech budou. ²⁵ A tak bude osm desk, a podstavkové jejich stříbrné, šestnácte podstavků; dva podstavkové pod dskou jednou a dva podstavkové pod dskou druhou. ²⁶ Naděláš také svlaků z dříví setim. Pět jich bude dškám k straně příbytku jedné, ²⁷ A pět svlaků dškám při straně příbytku druhé, a pět svlaků dškám k straně západní příbytku dosahující k oběma úhlům. ²⁸ Ale prostřední svlak u prostřed desk provleče se od jednoho konce k druhému. ²⁹ Ty pak dsky obložíš zlatem, a kruhy k nim uděláš zlaté, do nichž by svlakové byli uvlačováni; a obložíš i svlaky zlatem. ³⁰ A tak vyzdvihneš příbytek podlé způsobu toho, kterýž tobě ukázán na hoře. ³¹ Uděláš i oponu z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví soukaného; dílem řemeslným uděláš ji s cherubíny. ³² A závisíš ji na čtyřech sloupích z dříví setim, obložených zlatem, (hákové jejich zlatí), na čtyřech podstavcích stříbrných. ³³ A dáš oponu na háky, a vneseš vnitř za

oponu truhlu svědectví; a oddilovati vám bude ta opona svatyni od svatyni svatých. ³⁴ Položíš také slitovnici na truhlu svědectví v svatyni svatých. ³⁵ A postavíš stůl vni před oponou, svícen pak naproti stolu v straně přebytku polední, a stůl dáš na stranu půlnoční. ³⁶ A uděláš zastavení dveří stánku z postavce modrého a z šarlatu, a z èervce dvakrát barveného, a z bílého hedbávi přesukovaného, dílem vyšíváním. ³⁷ K zastavení pak tomu uděláš pět sloupů z dříví setim, kteréž obložíš zlatem, a hákové jejich zlatí; a sleješ k nim pět podstavků mìnìných.

27

¹ Uděláš také oltář z dříví setim pět loket zdělí a pět loket zšíší; ètverhranatý bude oltář, a tší loket zvýší bude. ² A zděláš mu rohy na ètyøech úhlech jeho; z niho budou rohové jeho; a obložíš jej mídí. ³ Naděláš také k nimu hrncù, do kterýchž by popel bral, a lopat a kotlíku, a vidlièek a nádob k uhlí. Všecka nádobí jeho z mìdi uděláš. ⁴ Uděláš mu i rošt møezovaný mìnìný, a u té møíže ètyøi kruhy mìnìné na ètyøech rozích jejích. ⁵ A dáš ji pod okolek oltáře do vnitøku; a bude ta møíže až do polu oltáře. ⁶ Uděláš k tomu oltáři i sochory z dříví setim, a mídí je okuješ. ⁷ A ti sochorové provleèeni budou skrze ty kruhy; a budou sochorové ti na obou stranách oltáře, když nošen bude. ⁸ Uděláš jej z desk, aby byl vnitø prázdný; jakž ukázáno tobì na hoøe, tak udělají. ⁹ Uděláš také síò přebytku k stranì polední; koltry síni té oèkovaté budou z bílého hedbávi soukaného; sto loket zdělí a^t má kraj jeden. ¹⁰ Sloupù pak bude k nim dvacet, a podstavků k nim mìnìných dvacet; háky na sloupích a pøepásaní jich støíbrné. ¹¹ A tak i strana půlnoční na dyl a^t má koltry oèkovaté sto loket zdělí, a sloupù svých dvaceti, a podstavků k nim mìnìných

dvadcti; háky na sloupích a pøepásaní jich støíbrné. ¹² Na šíø pak té síni k stranì západní budou koltry oèkovaté padesáti loktù zdýlí, a sloupù k nim deset, a podstavkù jejich deset. ¹³ A šírokost síni v stranì pøední na východ bude padesáti loktù. ¹⁴ Patnácti loktù budou koltry oèkovaté k stranì jedné, sloupové k nim tøi, a podstavkové jejich tøi. ¹⁵ A k stranì druhé patnácti loktù zdýlí budou koltry oèkovaté, sloupové jejich tøi, a podstavkové jejich tøi. ¹⁶ K bráni pak té síni udíláno bude zastøení dvadcti loktù z postavce modrého a šarlatu, a z èervce dvakrát barveného, a bílého hedbáví soukaného, dílem krumpéøským, sloupové k nìmu ètyøi, a podstavkové jejich ètyøi. ¹⁷ Všickni sloupové síni vùkol pøepásaní budou støíbrem; hákové pak jejich budou støíbrní, a podstavkové jejich mìdiní. ¹⁸ Dlouhost síni bude sto loket, a šírokost padesáte, všudy jednostejná, vysokost pak pìti loktù, z bílého hedbáví soukaného, a podstavkové budou mìdiní. ¹⁹ Všecka nádobí pøíbytku, ke všì službì jeho, a všickni kolíkové jeho, i všickni kolíkové síni z mìdi budou. ²⁰ Ty také pøikaž synùm Izraelským, a^t nanesou oleje olivového èistého, vytlaèeného k svícení, aby lampy vždycky rozsvìcovány byly. ²¹ V stánku úmluvy pøed oponou, kteráž zastíráti bude svìdectví, spravovati je budou Aron a synové jeho od veèera až do jitra pøed Hospodinem. To^t bude øád vìnìný, kterýž zachovávati budou potomci jejich mezi syny Izraelskými.

28

¹ Ty pak pøijmi k sobì Arona bratra svého s syny jeho z prostøedku synù Izraelských, aby úøad knížský konali pøede mnou: Aron, Nádab, Abiu, Eleazar a Itamar, synové Aronovi. ² A udíláš roucha svatá Aronovi bratru svému

k slávi a k ozdobi. ³ Ty také mluviti budeš se všechními umilými øemeslníky, kteréž jsem naplnil duchem moudrosti, aby dělali roucha Aronovi ku posvícení jeho, v nichž by úøad knížský konal pøede mnou. ⁴ Tato pak jsou roucha, kteréž udílají, náprsník, náramenník, plášť a sukni s oky, èepici a pás. Takové šaty svaté udílají Aronovi bratru tvému a synům jeho, aby úøad knížský konali pøede mnou. ⁵ A vezmou øemeslníci zlato a modrý postavec, a šarlat a èervec dvakrát barvený a kment. ⁶ Udílají pak náramenník z zlata, z postavce modrého a šarlatu, z èervce dvakrát barveného a hedbáví bílého, pøesukovaného dílem øemeslným. ⁷ Dva vrchní kraje spojená míti bude na dvou koncích svých, a tak se spolu držeti bude. ⁸ Pøepásaní pak pøes ten náramenník, kteréž na něm bude, podobné bude dílu jeho; z týchž vící bude, totiž z zlata, z postavce modrého a z šarlatu, a z èervce dvakrát barveného, a z hedbáví bílého pøesukovaného. ⁹ Vezmeš také dva kameny onychinové, a vyryješ na nich jména synů Izraelských. ¹⁰ Šest jmen jejich na kameni jednom, a jmen šest ostatních na kameni druhém, podlé pořádku narození jejich. ¹¹ Dílem øemeslníka, kterýž øeže na kameni, a kterýž vyrývá peèeti, vyryješ na těch dvou kameních jména synů Izraelských; do zlata je vsadíš. ¹² A položíš dva kameny ty na vrchních krajích náramenníku, kameny pro pamìt na syny Izraelské; a nositi bude Aron jména jejich pøed Hospodinem na obou ramenách svých na památku. ¹³ Udíláš i haklíky zlaté. ¹⁴ A dva øetízky z zlata èistého jednostejnì udíláš dílem toèeným, a zavíšíš øetízky ty stoèené na ty haklíky. ¹⁵ Udíláš také náprsník soudu dílem øemeslným, takovým dílem, jako náramenník udíláš jej z zlata, z postavce modrého, z šarlatu, z èervce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví pøesukovaného. ¹⁶ Ètverhraný bude a dvojnásobní; pídí

dlouhost, a pídí širokost jeho bude. ¹⁷ A vysadíš jej všudy kamením drahým. Ètyømi øady a⁴ jest kamení, poøádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v prvním øadu; ¹⁸ V druhém pak zpoøádaní karbunkulus, zafir a jaspis; ¹⁹ A v øadu tøetím linkurius, achates a ametyst; ²⁰ V ètvrtém øadu chryzolit, onychin a beryl. Vsazení budou do zlata v svém poøádku. ²¹ Tich pak kamenù s jmény synù Izraelských bude dvanácte, podlé jmen jejich, dílem øežících peèeti; jeden každý podlé jména svého, pro dvanáctero pokolení budou. ²² Udíláš i k náprsníku øetízky jednostejné dílem toèeným z zlata èistého. ²³ Udíláš také k náprsníku dva kroužky zlaté, a dáš je na dva kraje náprsníka. ²⁴ A prostríš dva øetízky zlaté skrze dva kroužky po krajích náprsníka. ²⁵ A druhé konce tich dvou øetízkù pøipneš k haklíkùm, a dáš na vrchní kraje náramenníka po pøedu. ²⁶ Udíláš i dva kroužky zlaté, kteréž dáš na dva kraje náprsníka, na tu obrubu jeho, kteréž jest po té stranì k náramenníku do vnitøku. ²⁷ Udíláš ješti dva jiné kroužky zlaté, kteréž dáš na dvì strany náramenníka zespod po pøedu naproti spojení jeho, svrchu nad pøepásáním náramenníka. ²⁸ Tak svíží náprsník ten, kroužky jeho s kroužky náramenníka, tkanicí z postavce modrého, aby byl nad pøepásáním náramenníka, a neodevstával náprsník od náramenníka. ²⁹ I bude nositi Aron jména synù Izraelských na náprsníku soudu na srdci svém, když vcházeti bude do svatynì, na památku pøed Hospodinem ustaviènì. ³⁰ Položíš pak do náprsníku soudu urim a thumim, aby bylo na srdci Aronovi, když vcházeti bude pøed Hospodina; a nositi bude Aron soud synù Izraelských na srdci svém pøed Hospodinem vždycky. ³¹ Udíláš také pláš^t pod náramenník, všecken z postavce modrého. ³² A bude na vrchu v prostøed niho díra; okolek její všudy vùkol dílem tkaným,

jako obojek u pancíøe bude, aby se neroztrhl. ³³ Udíláš i na podolku jeho jablka zrnatá z hedbáví modrého, z šarlatu a z èervce dvakrát barveného, na podolku jeho vùkol, a zvoneèky zlaté mezi nimi vùkol. ³⁴ Zvoneèek zlatý a jablko zrnaté, opìt za tím zvoneèek zlatý a jablko zrnaté na podolku pláští vùkol. ³⁵ A bude to mítì na sobì Aron pøi službách, aby slyšán byl zvuk jeho, když vcházeti bude do svatynì pøed Hospodina, i když vycházeti bude, aby neumøel. ³⁶ Udíláš také plech z zlata èistého, a vyryješ na nìm dílem vyrývajících peèeti: Svatost Hospodinu. ³⁷ Kterýž dáš na tkanici z modrého postavce, a bude na èepici; napøed na èepici bude. ³⁸ I bude nad èelem Aronovým, aby nesl Aron nepravosti posvícených vícì, kterýchž by posvìtili synové Izraelští pøi všech daøích posvícených vícì svých; a bude nad èelem jeho vždycky, aby pøíjemné je èinil pøed Hospodinem. ³⁹ Udíláš také sukni z hedbáví bílého vázanou s oky; udíláš i èepici z hedbáví bílého; pás také udíláš dílem krumpéøským. ⁴⁰ Synùm také Aronovým zdíláš sukni; pasy také jim udíláš a klobouky k slávi a k ozdobi. ⁴¹ A obleèeš v nì Arona bratra svého a syny jeho s nìm, a pomažeš jich, a naplníš ruce jejich, a posvìtíš mi jich, aby úøad knížský konali pøede mnou. ⁴² Nadìlej jim i košilek lnìných k zakrytí nahoty tìla; od bedr až do stehen budou. ⁴³ A a^t je na sobì mají Aron i synové, když vcházeti budou do stánku úmluvy, aneb když pøistupovati budou k oltáøi, aby sloužili v svatyni; a neponesou nepravosti, aniž zemrou. Óád tento bude vlèný jemu i potomkùm jeho po nìm.

29

¹ Toto také uèiníš jim ku posvícení jich, aby úøad knížský konali pøede mnou: Vezmi volka jednoho ješti mladého a skopce dva bez vady. ² Chleby též pøesné a

koláèe pøesné s olejem smíšené, a oplatky pøesné polité olejem; z bìli pøenièené nadíláš toho. ³ A vklada to do koše jednoho, obìtovati to budeš v koši, spolu s tím volkem a dvìma skopci. ⁴ Potom Aronovi a synùm jeho pøistoupiti kážeš ke dveøím stánku úmluvy, a umyješ je vodou. ⁵ A vezma roucha, obleèeš Arona v sukni, a v pláš^t náležící pod náramenník, a v náramenník, a v náprsník, a pøepášeš ho pasem náramenníka. ⁶ Vstavíš i èepici na hlavu jeho, a korunu svatosti vstavíš na èepici. ⁷ Naposledy vezmeš olej pomazání, a vyleje na hlavu jeho, pomažeš ho. ⁸ Potom synùm jeho pøistoupiti kážeš, a zobláèíš je v sukni. ⁹ A zopasuješ je pasy, Arona i syny jeho, a vstavíš jim èepièky na hlavu. I budou^t mítí knížství øádem vièným; a posvítiš ruce Aronovy a ruce synù jeho. ¹⁰ Pøivedeš také volka pøed stánek úmluvy, i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka. ¹¹ A zabiješ volka pøed Hospodinem u dveøí stánku úmluvy. ¹² A nabera krve z volka, pomažeš na rozích oltáøe prstem svým, a všecku krev vyleješ k spodku oltáøe. ¹³ Vezmeš pak všecken tuk pøikrývající droby a branici s jater, a dvì ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a zapálíš to na oltáøi. ¹⁴ Maso pak z toho volka, a kùži s lejny jeho spálíš ohnìm vnì za stany; nebo obìt za høíchy jest. ¹⁵ Skopce také jednoho vezmeš, a vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu toho skopce. ¹⁶ A zabiješ toho skopce, a nabera krve jeho, pokropíš oltáøe na vrchu vùkol. ¹⁷ Skopce pak rozsekáš na kusy, a vymyje droby jeho i nohy, vkladěš je na ty kusy z niho a na hlavu jeho. ¹⁸ A potom všeho skopce zapálíš na oltáøi; nebo zápal ten jest Hospodinu vůni pøíjemná, obìt ohnivá jest Hospodinu. ¹⁹ Vezmeš také skopce druhého; i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu téhož skopce. ²⁰ A zabiješ skopce toho, a vezma krev jeho, pomažeš jí konce ucha Aronova, a konce pravého

ucha synù jeho, i palce na pravé ruce jejich, a palce na pravé noze jejich; a vykropíš tu krev na oltáø vùkol.

²¹ A vezma krve, kteráž bude na oltáøi, a oleje pomazání, pokropíš Arona a roucha jeho i synù jeho a roucha jejich s ním; a bude[†] posvìcen on i roucho jeho, i synové jeho, a roucho synù jeho s ním. ²² Potom vezmeš z skopce tuk a ocas, a tuk pøikrývající droby, a braniçi s jater, a dvì ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a plece pravé, (nebo skopec naplnìní jest), ²³ A jeden pecník chleba, a jeden koláè chleba s olejem, a oplatek jeden z koše chlebù pøesných, kterýž jest pøed Hospodinem. ²⁴ A dáš to vše v ruce Aronovy a v ruce synù jeho, a obraceti to budeš sem i tam, aby byla obìt obracení pøed Hospodinem.

²⁵ Potom vezma to z rukou jejich, zapálíš na oltáøi v zápal, k vůni pøíjemné pøed Hospodinem. To[†] jest obìt ohnivá Hospodinu. ²⁶ Vezmeš také hrudí z skopce posvìcení, kterýž bude Aronùv, a obraceti je budeš sem i tam, aby byla obìt obracení pøed Hospodinem; a bude[†] na tvùj díl.

²⁷ Posvìtíš tedy hrudí obracení, a plece pozdvižení, kteréž obracíno a kteréž pozdvihováno bylo z skopce posvìcení, z toho, kterýž bude Aronùv, a z toho, kterýž bude synù jeho. ²⁸ A bude to Aronovi a synùm jeho právem vìnùm od synù Izraelských, když obìt pozdvižení bude. Nebo pozdvižení bude od synù Izraelských, z obìtí jejich pokojných; pozdvižení jejich náleží Hospodinu. ²⁹ Roucha pak svatá, kteráž jsou Aronova, zùstanou synùm jeho po nìm, aby pomazováni byli v nich, a aby posvìcovány byly v nich ruce jejich. ³⁰ Sedm dní bude v nich choditi knìz, kterýž bude na jeho místì z synù jeho, kterýž vcházeti bude do stánku úmluvy, aby sloužil v svatyni. ³¹ Skopce pak posvìcení vezma, uvaøíš maso jeho na místì svatém. ³² A bude[†] jísti Aron s syny svými maso toho skopce a chléb, kterýž jest v koši u dveøí stánku úmluvy. ³³ Jísti budou

to ti, za niž oèišťiní se stalo ku posvìcení rukou jejich, aby posvìceni byli. Cizí pak nebude jísti, nebo svatá vùc jest. ³⁴ Zùstalo-li by co masa posvìcení a chleba až do jitra, spálíš ostatky ohnìm; nebude jedeno, nebo svatá vùc jest. ³⁵ Tak tedy udíláš s Aronem a syny jeho vedlé všeho, což jsem pøikázal tobì; za sedm dní posvìcovati budeš rukou jejich. ³⁶ A volka za høích obìtovati budeš na každý den na oèišťiní, a krví za høích pokropíš oltáøe, èinì oèišťiní na nìm, a pomažeš ho ku posvìcení jeho. ³⁷ Za sedm dní oèišťování konati budeš na oltáøi, a posvítíš ho, a ten oltáø bude nejsvìtější. Cokoli dotkne se oltáøe, posvìceno bude. ³⁸ A toto jest, což obìtovati budeš na oltáøi, beránky roení dva, na každý den ustavièní. ³⁹ Jednoho beránka obìtovati budeš ráno, a beránka druhého obìtovati budeš k veèerou. ⁴⁰ A desátý díl efi bìli smíšené s olejem vytlaèeným, jehož by bylo s ètvrtý díl hin, a k obìti mokré ètvrtý díl hin vína na jednoho beránka. ⁴¹ Tolikéž beránka druhého obìtovati budeš k veèerou. Jako pøi obìti suché ranní, a jako pøi mokré obìti její, tak pøi této uèiníš, aby byla vùnì pøíjemná, obìt ohnivá Hospodinu. ⁴² Zápalná obìt tato ustavièná a¹ jest po všecy vùky vaše u dveøí stánku úmluvy pøed Hospodinem, kdež pøicházeti budu k vám, abych tam s tebou mluvil. ⁴³ A tam pøicházeti budu k synùm Izraelským, a posvìceno bude místo slávou mou. ⁴⁴ Nebo posvítím stánku úmluvy i oltáøe; Arona také a synù jeho posvítím, aby mi úøad knížský konali. ⁴⁵ A bydliti budu u prostøed synù Izraelských, a budu jim za Boha. ⁴⁶ A zvidí¹, že já jsem Hospodin Bùh jejich, kterýž jsem je vyvedl z zemì Egyptské, abych pøebýval u prostøed nich, já Hospodin Bùh jejich.

30

¹ Udíláš i oltáø, na nìmž by se kadilo; z døíví setim

udíláš jej. ² Lokte zdělí, a lokte zšíoí, ètverhraný bude, a dvou loket zvýší; z niho budou rohy jeho. ³ Obložíš pak jej zlatem èistým, svrček jeho i po stranách vùkol i rohy jeho; a udíláš mu korunu zlatou vùkol. ⁴ Po dvou také kruzích zlatých udíláš u niho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po obou stranách jeho; a skrze ni provleèeš sochory, aby nošen byl na nich. ⁵ Ty pak sochory udíláš z døíví setim, a obložíš je zlatem. ⁶ A postavíš jej pøed oponou, za kterouž jest truhla svìdectví, pøed slitovnicí, kteráž jest nad svìdectvím, kdež pøicházeti budu k tobì. ⁷ I kaditi bude na nìm Aron kadidlem z vonných vìcí; každého jitra, když spraví svìtla, kaditi bude. ⁸ Tolikéž když rozsvítí Aron lampy k veèerou, kaditi bude kadìním vonných vìcí ustaviènì pøed Hospodinem po rodech vašich. ⁹ Nevložíte na nìj kadidla cizího, ani zápalu, ani obìti suché, ani obìti mokré obítovati budete na nìm. ¹⁰ Toliko oèištìnì vykoná nad rohy jeho Aron jednou v roce, krví obìti za høích v den oèiš^tování; jednou v roce oèištìnì vykoná na nìm po rodech vašich; svatosvaté jest Hospodinu. ¹¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹² Když vyzdvihneš hlavní summu synù Izraelských náležejících ku poètu, dá jeden každý výplatu duše své Hospodinu, když je poèítati budeš, aby nebyla na nich rána, když seèteni budou. ¹³ Toto pak dají: Každý z tìch, kteøí jdou v poèet, pùl lotu dá, podlé lotu svatynì. (Dvadceti penìz platí ten lot.) Pùl lotu obìt pozdvižení bude Hospodinu. ¹⁴ Kdožkoli jde v poèet od dvacítì let a výše, tu obìt pozdvižení a^t dá Hospodinu. ¹⁵ Bohatý nedá více, a chudý nedá ménì, než pùl lotu, když dávati budou obìt pozdvižení Hospodinu k oèištìnì duší vašich. ¹⁶ A vezma støbro oèištìnì od synù Izraelských, dáš je na potøeby k službì stánku úmluvy; a bude to synùm Izraelským na památku pøed Hospodinem k oèištìnì duší vašich. ¹⁷ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁸ Udíláš

i umyvadlo mìdiné k umývání a podstavek jeho mìdiný, a postavíš je mezi stánkem úmluvy a oltáøem, a naleješ do niho vody. ¹⁹ Umývati budou z niho Aron i synové jeho ruce své i nohy své. ²⁰ Když vcházeti budou do stánku úmluvy, umývati se budou vodou, aby nezemøeli, aneb když by mìli pøistupovati k oltáøi, aby sloužili, a zapalovali obìt ohnivou Hospodinu. ²¹ I budou umývati ruce i nohy své, aby nezemøeli. A bude jim ustanovení toto vièné, Aronovi i semeni jeho po rodech jejich. ²² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²³ Ty pak vezmi sobì vonných vící pøedních: Mirry nejèistší pìt set lotù, a skoøice vonné polovici toho, totiž dvì stì a padesát, a prustvorce vonného dvì stì a padesát; ²⁴ Kasie pak pìt set lotù na váhu svatynì, oleje olivového míru hin. ²⁵ A udíláš z toho olej pomazání svatého, mast nejvýbornijší dílem apatykáøským. Olej pomazání svatého bude. ²⁶ Pomažeš jím stánku úmluvy i truhly svìdectví, ²⁷ A stolu i všech nádob k nìmu, svícnu i všech nádob jeho, i oltáøe, na nìmž se kadí; ²⁸ Oltáøe také, na nìmž se pálí obìti, a všech nádob jeho, i umyvadla s podstavkem jeho. ²⁹ Tak posvítíš jich, aby byly nejsvìtìjší. Cožkoli dotkne se jich, posvíceno bude. ³⁰ Arona také a synù jeho pomažeš, a posvítíš jich, aby úøad knížský konali pøede mnou. ³¹ K synùm pak Izraelským mluviti budeš, øka: Tento olej pomazání svatého bude mi v národech vašich. ³² Tìlo èlovìka nebude mazáno jím, a podlé složení jeho neudíláte podobného. Svatý⁴ jest, svatý vám bude. ³³ Kdo by koli udìlal mast podobnou, a neb mazal by jí cizìho, vyhlazen bude z lidu svého. ³⁴ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi sobì vonných vící, balsamu, onychi, galbanu vonného, a kadidla èistého; jednotejná váha toho bude. ³⁵ A udíláš z toho kadidlo, složení dílem apatykáøským smíšené, èisté a svaté. ³⁶ A ztluka to drobnì, klásti budeš z niho pøed svìdectvím v

stánku úmluvy, kdež pøicházeti budu k tobì. Nejsvìtější to vám bude. ³⁷ Neudìláte sobì kadidla podlé složení tohoto, kteréž pøipravíš; za svatou vùc tobì bude pro Hospodina. ³⁸ Kdo by koli dìlal co podobného k vůni sobì, vyhlazen bude z lidu svého.

31

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Hle, povolal jsem ze jména Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. ³ A naplnil jsem ho duchem Božím, moudrostí a rozumností, i umìním všelijakého øemesla, ⁴ Aby vtipnì smyslnì umìl, což by koli øemeslnì udìláno býti mohlo z zlata a z støíbra i z mìdi. ⁵ I v øezání kamení drahého k vsazování, i v umìlém vysazování na døevì aby dìlal všelijaké dílo. ⁶ A aj, já pøidal jsem jemu Aholiaba, syna Achisamechova, z pokolení Dan. A v srdci každého vtipného složil jsem moudrost, aby spravili vše, což jsem pøikázal tobì: ⁷ Stánek úmluvy a truhlu svìdectví, a slitovnici, kteráž má býti na ní, i všelijaké nádoby stánku; ⁸ Stùl také a nádoby k nìmu, i svícen èistý se všemi nádobami jeho, a oltáø pro kadinì; ⁹ Též oltáø k zápalùm se všemi nádobami jeho, a umyvadlo s podstavkem jeho; ¹⁰ I roucha k službì, i roucha svatá Aronovi knìzi, i roucha synù jeho, aby mi úøad knìžský konali; ¹¹ I olej pomazání a kadidlo vonné do svatynì. Všecko tak, jakž jsem pøikázal tobì, udìlají. ¹² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹³ Ty pak mluv k synùm Izraelským a rci: A však sobot mých ostøíhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvùcují. ¹⁴ Protož ostøíhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poškrvnil, smrtí umøe; a kdo by koli dìlal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostøedku lidu svého. ¹⁵ Šest dní dìláno bude dílo, ale

v den sedmý sobota odpoèinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dìlal dílo v den sobotní, smrtí umøe. ¹⁶ Protož ostøíhati budou synové Izraelští soboty, tak aby svítili sobotu po rodech svých smlouvou vìenou. ¹⁷ Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na vìenost; nebo šest dní èinil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý pøestal a odpoèinul. ¹⁸ I dal Pán Mojžíšovi po dokonání tichto øeèí s ním na hoøe Sinai dvì dsky svìdectví, dsky kamenné, psané prstem Božím.

32

¹ Vida pak lid, že by prodléval Mojžíš sstoupiti s hùry, sebrali se proti Aronovi a øekli jemu: Vstaò, udìlej nám bohy, kteøíž by šli pøed námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z zemi Egyptské, nevíme, co se pøihodilo. ² I øekl jim Aron: Odejmite náušnice zlaté, kteréž jsou na uších žen vašich, synù vašich i dcer vašich, a pøineste ke mnì. ³ Tedy strhl všecken lid náušnice zlaté, kteréž byly na uších jejich, a pøinesli k Aronovi. ⁴ Kteréžto vzav z rukou jejich, dal je do formy, a udìlal z nich tele slité. I øekli: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteøíž ti vyvedli z zemi Egyptské. ⁵ Což vida Aron, vzdìlal oltáø pøed ním. I volal Aron, a øekl: Slavnost Hospodinova zítra bude. ⁶ A nazejtøí vstavše velmi ráno, obìtovali zápaly, a pøivedli obìti pokojné. I sedl lid, aby jedl a pil, potom vstali, aby hrali. ⁷ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, sstup, nebo porušil se lid tvùj, kterýž jsì vyvedl z zemi Egyptské. ⁸ Sešli brzo s cesty, kterouž jsem pøíkázal jim. Udìlali sobì tele slité, a klanìli se mu, a obìtovali jemu, økouce: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteøíž ti vyvedli z zemi Egyptské. ⁹ Øekl také Hospodin Mojžíšovi: Vidìl jsem lid tento, a aj, lid jest tvrdé šíje. ¹⁰ Protož nyní nech mne, abych v hnìvì prchlivosti své vyhladil je, tebe pak

uèiním v národ veliký. ¹¹ I modlil se Mojžíš Hospodinu Bohu svému, a øekl: Proèež, ó Hospodine, roznicuje se prchlivost tvá na lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z zemì Egyptské v síle veliké a v ruce mocné? ¹² A proè mají mluvíti Egyptští, økouce: Lstivì je vyvedl, aby zmordoval je na horách, a aby vyhladil je se svrchku zemì? Odvrať se od hnìvu prchlivosti své, a lituj zlého, kteréžs uložil uvéstì na lid svůj. ¹³ Rozpomeò se na Abrahama, Izáka a Izraele, služebníky své, jimž jsi zapøisáhl skrze sebe samého a mluvil jsi jim: Rozmnožím símì vaše jako hvìzdy nebeské, a všecku zemi tuto, o kteréž jsem mluvil, dám semeni vašemu, a dìdièni obdržíte ji na vìky. ¹⁴ I litoval Hospodin zlého, kteréž øekl, že uèiní lidu svému. ¹⁵ A obrátiv se Mojžíš, sstoupil s hùry, dvì dsky svìdectví maje v rukou svých, dsky po obou stranách psané; s jedné i s druhé strany byly popsané. ¹⁶ A dsky ty dílo Boží byly; písmo také písmo Boží bylo vyryté na dskách. ¹⁷ Uslyšev pak Jozue hlas lidu køièícího, øekl Mojžíšovi: Hømot boje v táboru jest. ¹⁸ Kterýžto odpovìdìl: Není to køik vítizících, ani køik poražených, hlas zpívajících já slyším. ¹⁹ I stalo se, když se pøiblížil k stanùm, že uzøel tele a tance. A rozhnìvav se Mojžíš velmi, povrhl z rukou svých dsky, a rozrazil je pod Horou. ²⁰ Vzal také tele, kteréž byli udìlali, a spálil je v ohni, a setøel je až na prach, a vsypav na vodu, dal pítì synùm Izraelským. ²¹ A øekl Mojžíš Aronovi: Co uèinil lid tento, že jsi uvedl na něj høích veliký? ²² Odpovìdìl Aron: Nehnivej se, pane mùj. Ty víš, že lid tento k zlému naklonìn jest. ²³ Nebo øekli mi: Udìlej nám bohy, kteøíž by šli pøed námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z zemì Egyptské, nevíme, co se stalo. ²⁴ Jimž jsem odpovìdìl: Kdo má zlato, strhnìte je s sebe. I dali mi, a uvrhl jsem je do ohni, a udìlalo se to tele. ²⁵ A vida Mojžíš lid obnažený, že obnažil jej

Aron ku potupì pøed nepøátely, kteøíž povstati mìli proti nim, ²⁶ Stoje v brání tábora, øekl: Kdo jest Hospodinùv, pøístup ke mnì. I shromáždili se k nìmu všickni synové Léví. ²⁷ Jimž øekl: Tak praví Hospodin Bùh Izraelský: Pøipaš jeden každý meè svùj k boku svému; pøejdìte sem i tam od brány tábora k brání, a zabí jeden každý bratra svého, a každý pøítele svého i bližního svého. ²⁸ I uèinili synové Léví podlé øeèi Mojžíšovy, a padlo jich v ten den z lidu na tøi tisíce mužù. ²⁹ Nebo øekl byl Mojžíš: Posvi^ttež dnes rukou svých Hospodinu, jeden každý na synu svém a na bratru svém, aby vám dal dnes požehnaní. ³⁰ A když bylo nazejtøí, øekl Mojžíš lidu: Vy jste zhøešili høíchem velikým. Protož nyní vstoupím k Hospodinu, zda bych ho ukrotil pro høích váš. ³¹ Tedy navrátiv se Mojžíš k Hospodinu, øekl: Prosím, zhøešil^t jest lid ten høíchem velikým; nebo udílali sobì bohy zlaté. ³² Nyní pak neb odpus^t høích jejich, a pakli nic, vymaž mne, prosím, z knihy své, kteroužs psal. ³³ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Kdo zhøešil proti mnì, toho vymaži z knihy své. ³⁴ Protož nyní jdi, veí lid tento, kamž jsem rozkázal tobì. Aj, andìl mùj pùjde pøed tebou; v den pak navštívení mého navštívím i na nich høích jejich. ³⁵ I bil Hospodin lid, proto že uèinili tele, kteréž byl udílal Aron.

33

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, vstup odsud, ty i lid, kterýž jsi vyvedl z zemì Egyptské do zemì, kterouž jsem pøisáhl Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, øka: Semeni tvému dám ji, ² (A pošli pøed tebou andìla, a vyženu Kananea, Amorea, Hetea, Ferezea, Hevea a Jebuzea,) ³ Do zemì oplývající mlékem a strdí. Nebo^t sám nevstoupím s tebou, proto že lid tvrdé šíje jsi, abych nezahubil tebe na cestì. ⁴ A uslyšav lid øeè tuto pøezlou, zámutek nesli,

aniž vzal kdo okrasu své na sebe. ⁵ Nebo byl øekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv synùm Izraelským: Vy jste lid tvrdé šíje; jakž jen jedinou vstoupím mezi vás, zahladím vás. Protož již, slož okrasu svou s sebe, a zvím, co uèiniti mám s tebou. ⁶ I svlékli s sebe synové Izraelští okrasu své u hory Oréb. ⁷ Mojžíš pak vzav stánek, rozbil jej sobì vni za stany, vzdáliv se od tábora, a nazval jej stánkem úmluvy. Tedy kdokoli hledal Hospodina, ven choditi musil k stánku úmluvy, kterýž byl vni za stany. ⁸ K tomu také, když vycházel Mojžíš k stánku, povstával všecken lid a stál každý u dveøí stanu svého, a hledili za Mojžíšem, dokudž nevšel do stánku. ⁹ Bývalo pak toto, že když vcházival Mojžíš do stánku, sstupoval sloup oblakový, a stával u dveøí stánku, a mluvil s Mojžíšem. ¹⁰ A všecken lid vida sloup oblakový, an stojí u dveøí stánku, povstávali všickni, a klanili se každý u dveøí stanu svého. ¹¹ A mluvíval Hospodin k Mojžíšovi tváøí v tváø, tak jako mluví èlovìk s pøítelem svým. Potom navracel se do tábora, ale služebník jeho Jozue, syn Nun, mládenec, neodcházel z stánku. ¹² I øekl Mojžíš Hospodinu: Pohleí, ty velíš mi, abych vedl lid tento, a neoznámils mi, koho pošleš se mnou, ještos pravil: Znáám ti ze jména, k tomu také nalezl jsi milost pøede mnou. ¹³ Již tedy, jestliže jsem jen nalezl milost pøed tebou, oznam mi, prosím, cestu svou, abych ti poznal, a abych nalezl milost pøed tebou; a pohleí, že národ tento jest lid tvùj. ¹⁴ I odpovìdil: Tváø má pøedcházetí vás bude, a dám^t odpoèinutí. ¹⁵ I øekl: Nemá-li^t pøedcházetí nás tváø tvá, nevyvozuj nás odsud. ¹⁶ Nebo po èem poznáno bude zde, že jsem nalezl milost pøed tebou, já i lid tvùj? Zdali ne po tom, když pùjdeš s námi, a když oddìleni budeme, já a lid tvùj, ode všeho lidu, kterýž jest na tváøi zemi? ¹⁷ I øekl Hospodin Mojžíšovi: I tu také víc, kterouž jsi pravil, uèiním; nebo jsi nalezl

milost pøede mnou, a znám ti ze jména. ¹⁸ Øekl opìt: Okaziž mi, prosím, slávu svou. ¹⁹ Kterýž odpovìdìl: Já zpùsobím to, aby šlo mimo tebe pøed tváøí tvou všechno dobré mé, a zavolám ze jména: Hospodin pøed tváøí tvou. Smiluji se, nad kýmž se smiluji, a slituji se, nad kýmž se slituji. ²⁰ Øekl také: Nebudeš moci vidìti tváøi mé; neboť neuzøí mne èlovìk, aby živ zùstal. ²¹ I to øekl Hospodin: Aj, místo u mne, a staneš na skále. ²² A když tudy pùjde sláva má, postavím ti v rozsedinì skály, a pøikryji ti rukou svou, dokudž nepøejdu. ²³ Potom odejmu ruku svou, i uzøíš høbet mùj, ale tváø má nebude spatøína.

34

¹ I øekl Hospodin k Mojžíšovi: Vyteš sobì dvì dsky kamenné podobné prvním, a napišì na dskách těch slova, kteráž byla na dskách prvních, kteráž jsi rozrazil. ² Budiž tedy hotov ráno, a vstoupíš v jitøe na horu Sinai, a staneš pøede mnou na vrchu hory té. ³ Žádný ať nevstupuje s tebou, aniž také kdo vidín bude na všì hoøe; ani ovce neb volové pásti se budou naproti hoøe této. ⁴ Tedy Mojžíš vytesal dvì dsky kamenné podobné prvním, a vstav ráno, vstoupil na horu Sinai, jakž mu pøikázal Hospodin, a vzal v ruku svou dvì dsky kamenné. ⁵ I sstoupil Hospodin v oblaku, a stál s ním tam, a zavolal ze jména: HOSPODIN. ⁶ Nebo pomíjeje Hospodin tváø jeho, volal: Hospodin, Hospodin, Bùh silný, lítostivý a milostivý, dlouhoèekající a hojný v milosrdenství a pravdì, ⁷ Milosrdenství èinì tisícùm, odpouštíje nepravost a pøestoupení i høích, a kterýž nikoli neospravedlòuje vinného, navštívuje nepravost otcù na synech, a na synech synù do tøetího i ètvrtého pokolení. ⁸ Mojžíš pak rychle sklonil hlavu k zemi, a poklonu uèinil. ⁹ A øekl: Prosím, našel-li jsem milost v oèích tvých, Pane, nechť

jde, prosím, Pán u prostøed nás, nebo lid jest tvrdé šije, a milostiv buí nepravosti naší a høíchu našemu, a mìj nás za didictví. ¹⁰ Kterýžto øekl: Aj, já uèiním smlouvu pøede vším lidem tvým. Uèiním divné vìci, kteréž nejsou uèinìny na vší zemi a ve všech národech, a viditi bude všecken lid, (mezi nimiž jsi,) skutky Hospodinovy; nebo hrozné bude to, což já uèiním s tebou. ¹¹ Zachovej to, což já dnes tobì pøikazuji. Aj, já vyženu pøed tváøí tvou Amorea a Kananea, Hetea a Ferezea, Hevea a Jebuzea. ¹² Varuj se pak, abys neèinil smlouvy s obyvateli zemì té, do kteréž vejdeš, a^t by nebyli osídlem u prostøed tebe. ¹³ Ale zboøíte oltáøe jejich, a modly jejich polámete, a jejich háje posekáte. ¹⁴ Nebo nebudeš se klanìti Bohu jinému, proto že Hospodin jest, jméno má horlivý, Bùh silný, horlivý jest. ¹⁵ Nevcházej v smlouvu s obyvateli zemì té, aby když by smilnili, jdouce po bozích svých, a obítovali bohùm svým, nepovolali ti, a jedl bys z obìti jejich. ¹⁶ A abys nebral ze dcer jeho synùm svým, i smilnily by dcery jejich, jdouce po bozích svých, a nauèily by smilniti syny tvé, jdouce po bozích svých. ¹⁷ Bohù slitých neudíláš sobì. ¹⁸ Slavnost pøesnic zachovávatì budeš. Za sedm dní jísti budeš chleby nekvašené, jakž jsem pøikázal tobì, v èas vymìøený mìsíce Abib; nebo mìsíce toho vyšel jsi z Egypta. ¹⁹ Všecko což otvírá život, mé jest, i všeliký samec v dobytku tvém, prvorozený z volù a ovcí. ²⁰ Ale prvorozené osle vyplatíš dobytèetem; pakli bys nevyplatil, šíji zlomíš jemu. Každého prvorozeného z synù svých vyplatíš, aniž ukáží se pøede mnou prázdní. ²¹ Šest dní pracovati budeš, dne pak sedmého pøestaneš; v èas orání i žni pøestaneš. ²² A uèiníš sobì slavnost téhodnù, svátek prvotin žni pšenièné a slavnost klizení po vyjití každého roku. ²³ Tøikrát v roce ukáže se každý z vás pohlaví mužského pøed oblíèejem Panovníka

Hospodina, Boha Izraelského. ²⁴ Nebo vyvrhu národy od tváøi tvé a rozšíøím meze tvé, aniž kdo sáhne na zemi tvou, když vstoupíš, abys se ukázal pøed Hospodinem Bohem svým tøikrát v roce. ²⁵ Nebudeš obítovati krve obiti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane do jitra obít slavnosti Fáze. ²⁶ Prvotiny prvních úrod zemi své pøinášeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vaøiti kozelce v mléce matky jeho. ²⁷ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Napiš sobì slova tato; nebo podlé slov tiích uèinil jsem smlouvu s tebou a s Izraelem. ²⁸ Byl pak tam s Hospodinem ètyøidceti dní a ètyøidceti nocí, chleba nejedl a vody nepil; a napsal na dskách slova té smlouvy, totiž deset slov. ²⁹ I stalo se, když sstupoval Mojžíš s hory Sinai, (a mìl dvě dsky svìdectví v rukou svých, když sstupoval s hory), nevidil, že by se stkvìla kùže tváøi jeho, když mluvil s ním. ³⁰ A vidil Aron i všickni synové Izraelští Mojžíše, a aj, stkvìla se kùže tváøi jeho, a nesmìli pøistoupiti k nìmu. ³¹ Ale Mojžíš zavolal jich, a navrátili se k nìmu Aron i všechna knížata shromáždìní toho, a mluvil Mojžíš s nimi. ³² Potom pøišli také k nìmu všickni synové Izraelští, jimžto pøikázal všechno, což s ním mluvil Hospodin na hoøe Sinai. ³³ Dokudž pak mluvil Mojžíš s nimi, mìl zástìru na tváøi své. ³⁴ Ale když vcházel Mojžíš pøed tváø Hospodina, aby mluvil s ním, odjímal zástìru, dokudž nevyšel. Vyšed pak, mluvil synùm Izraelským, což mu bylo rozkázáno. ³⁵ Tedy vidìli synové Izraelští tváø Mojžíšovu, že se stkvìla kùže tváøi jeho. A kladl zase Mojžíš zástìru na tváø svou, dokudž nevcházel, aby mluvil s ním.

35

¹ Tedy svolal Mojžíš všechno shromáždìní synù Izraelských, a øekl jim: Tato jsou slova, kteráž pøikázal vám

Hospodin, abyste je èinili. ²Šest dní díláno bude dílo, ale v sedmý den mĭjte svátek, sobotu odpoèinutí Hospodinova. Kdo by dílal v nĕm dílo, umøe. ³Nezanítíte ohnĭ nikdež v pøíbytcích svých v den sobotní. ⁴Mluvil také Mojžíš ke všemu shromáždĕní synù Izraelských takto: Toto jest slovo, kteréž pøikázal Hospodin, øka: ⁵Sebeøte z sebe obĭt pozdvižení Hospodinu. Každý, kdož jest ochotný v srdci svém, pøinese tu obĭt Hospodinu: Zlato, støbro a mĕi, ⁶A postavec modrý, a šarlat, a èervec dvakrát barvený, a bílé hedbávĭ, a kozí srsti; ⁷Též kùže skopcù na èerveno barvené, a kùže jezevĕí, a døívĭ setim, ⁸A olej k svícení a vonné vĭci na olej ku pomazání a pro kadĕní vonné, ⁹A kamenĭ onychinové, a jiné kamenĭ k vsazování do náramennĭku a náprsnĭku. ¹⁰A všickni, kdož jsou vtipní mezi vámi, pøijdou a dílati budou, cožkoli pøikázal Hospodin: ¹¹Pøíbytek, stánek jeho i pøikrytĭ jeho a háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, sloupy jeho i podstavky jeho; ¹²Truhlu s sochory jejĭmi, slitovnici a oponu zastøení; ¹³Stùl i sochory k nĕmu se všemi nádobami jeho, i chléb pøedložení; ¹⁴A svícen k svícení s nádobami jeho i lampy jeho, a olej k svícení; ¹⁵Též oltáø pro kadĕní a sochory jeho, i olej pomazání a kadidlo z vonných vĭcí, i zastøení dveøí v pøíbytku; ¹⁶Oltáø k zápalu a rošt jeho mĭdĕný a sochory jeho, i všecka nádobí jeho, i umyvadlo s podstavkem jeho; ¹⁷Koltry oèkovatĕ k síni, sloupy jejĭ a podstavky jejĭ, i zastøení brány do síni; ¹⁸Kolíky k pøíbytku, a kolíky síni s provázky jejich; ¹⁹Roucha k službĕ, k pøisluhování v svatyni, i roucho svaté Arona knĕze, i roucho synù jeho k konání úøadu knĕžského. ²⁰Vyšlo tedy všecko shromáždĕní synù Izraelských od tváøi Mojžíšovy, ²¹A pøišli, každý muž, kteréhož ponuklo srdce jeho, a každý, v nĕmž duch jeho byl dobrovolný, a pøinesli obĭt pozdvižení Hospodinu, k dílu stánku úmluvy

a ke vši službě jeho, i k rouchu svatému. ²² Pøicházeli muži i ženy, každý, kdož byl ochotný v srdci, a pøinášeli spinadla, a náušnice, a prsteny, a záponky z pravých rukou, všelijaké nádoby zlaté, a kdožkoli obitoval obit zlata Hospodinu. ²³ Každý, kdož měl postavec modrý a šarlat, a èervec dvakrát barvený, a bílé hedbáví a kozí srsti, a kůže skopcù na èerveno barvené, a kůže jezevěi, pøinesl to. ²⁴ Kdokoli obitoval obit støíbra a mìdi, pøinášeli to za obit pozdvížení Hospodinu; každý také, kdo měl døíví setim, ke všelikému dílu služebnosti, pøinášeli je. ²⁵ Ano i všechny ženy vtipné rukama svýma pøedly, a pøinesly, co napøedly, postavec modrý a šarlat, a èervec dvakrát barvený a bílé hedbáví. ²⁶ Všecky pak ženy, kterýchž ponuklo srdce jejich, aby pøedly umìle, pøedly srsti kozí. ²⁷ Knížata pak pøinášeli kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku, ²⁸ Též vonné vùci a olej k svícení, a k oleji pomazání, a k vonnému kadidlu. ²⁹ Každý muž i žena, v nichž ochotné srdce jejich bylo k tomu, aby pøinášeli potøeby ke všelikému dílu, kteréž byl pøikázal dílati Hospodin skrze Mojžíše, pøinášeli synové Izraelští obit dobrovolnou Hospodinu. ³⁰ Tedy øekl Mojžíš synùm Izraelským: Pohleíte, povolal ze jména Hospodin Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova. ³¹ A naplnil ho duchem Božím, moudrostí, rozumností i umìním všelijakého øemesla, ³² Aby vtipnè smysliti umìl, jak by se co dílati mìlo na zlatu a støíbru a mìdi, ³³ I v øemeslném strojení kamenù k vsazování, i v díle od døeva, aby dílal všelijakým øemeslem vtipným. ³⁴ Dal nadto v srdce jeho i to, aby uèiti mohl on i Aholiab, syn Achisamechùv z pokolení Dan. ³⁵ Naplnil je moudrostí srdce, aby dílali všelijaké dílo tesaøské a øemeslné, i krumpéøské a vytkávané z postavce modrého a šarlatu, a èervce dvakrát barveného,

a bílého hedbáví, a aby dělali všelijaké dílo a vymýšleli vtipné věci.

36

¹ Tedy dělal Bezeleel a Aholiab i všeliký muž vtipný, jimž dal Hospodin moudrost a rozumnost, aby uměli dělati všeliké dílo k službě svatyni, všecko, což přikázal Hospodin. ² Povolal pak Mojžíš Bezeleele a Aholiaba i každého muže vtipného, v jehož srdce dal Hospodin moudrost, každého také, kohož ponoukalo srdce jeho, aby přistoupil ku práci díla toho. ³ A vzali od Mojžíše všechny dary, kteréž přinesli synové Izraelští k dílu služebnému svatyni, aby dělali je. Ale oni vždy předce přinášeli k němu každého jitra dary dobrovolné. ⁴ Tedy přišli všickni vtipní dílníci díla svatyni, každý od díla svého, kteréž dělali, ⁵ A mluvili k Mojžíšovi timi slovy: Mnohem více přinášá lid, nežli potřebí jest k dělání díla, kteréž přikázal Hospodin dělati. ⁶ I rozkázal Mojžíš, aby povoláno bylo v vojšti takto: Muž ani žena, žádný nepřinášej více oběti k svatyni. I zbráníno jest lidu, aby nenosili. ⁷ Nebo měli potřeb hojně dosti k dělání všelikého díla, tak že zbývalo. ⁸ I dělal každý vtipný z dílníků těch dílo to, přebytek z desíti ěalounů, kteříž byli z bílého hedbáví přesukovaného, a z postavce modrého a šarlatu, a z ěervce dvakrát barveného, cherubíny dílem ōemeslným udílal na nich. ⁹ Dlouhost ěalounu jednoho osm a dvaceti loktů, a ětyø loktů širokost ěalounu jednoho; všickni ěalounové byli jednostejné míry. ¹⁰ Potom spojil pět ěalounů jeden s druhým, a pět jiných ěalounů spojil jeden s druhým. ¹¹ Nadělal i ok z hedbáví modrého po kraji ěalounu jednoho na konci, kde se spojovati má s druhým, a tolikéž udílal na kraji ěalounu druhého na konci v spojení druhém. ¹² Padesáte ok udílal na ěalounu jednom, a padesáte ok udílal po kraji ěalounu, kterýmž

připojen byl k druhému; oko jedno proti druhému bylo. ¹³ Udělal i padesáte haklíků zlatých a spojil èalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak udělán jest přebytek jeden. ¹⁴ Nadto nadělal houní z srstí kozích na stánek, k přestírání přebytku po vrchu; jedenácte houní udělal. ¹⁵ Dlouhost houní jedné třiceti loktů, a širokost houní jedné čtyř loktů; jednotejná míra byla těch jedenácti houní. ¹⁶ A spojil pět houní obzvláštní, a šest houní obzvláštní. ¹⁷ Udělal také padesáte ok po kraji houní na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok udělal po kraji houní v spojení druhém. ¹⁸ Udělal k tomu haklíků mědíných padesáte k spojení stánku, aby byl jedno. ¹⁹ Nadto udělal přikrytí stánku z koží skopcových na èerveno barvených, a přikrytí z koží jezevčích svrchu. ²⁰ Nadělal k přebytku i desk z dříví setím stojatých. ²¹ Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého širokost dsky každé. ²² Dva èepy měla dška jedna, podobně jako stupně u schodu spoádané, jeden proti druhému; tak udělal u všech desk přebytku. ²³ Zdělal i dsky k přebytku, dvaceti desk k straně polední, k vřtru polednímu. ²⁴ A čtyřiceti podstavků stěbrných udělal pode dvaceti desk, dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma èepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva èepy její. ²⁵ Na druhé pak straně přebytku k straně půlnoční udělal dvaceti desk, ²⁶ A čtyřiceti podstavků jejich stěbrných, dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou. ²⁷ Na straně pak přebytku k západu udělal šest desk. ²⁸ Dvě dsky udělal v úhlech po obou stranách přebytku. ²⁹ A byly spojené po spodu a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak udělal po obou stranách ve dvou úhlech. ³⁰ A tak bylo osm desk a podstavků jejich stěbrných šestnácte, dva podstavkové pod každou dskou. ³¹ Nadělal i svlaků z dříví setím, pět ke dskám straně přebytku jedné, ³² A pět svlaků ke dskám

druhé strany pøbytku, a pìt svlakù ke dskám strany pøbytku západní, dosahujících k obìma úhlùm. ³³ A svlak prostøední udìlal, aby šel po prostøedku desk od jednoho kraje k druhému. ³⁴ Dsky pak obložil zlatem a kruhy jejich udìlal z zlata, aby v nich svlaky byly; a obložil svlaky zlatem. ³⁵ Udìlal také oponu z postavce modrého a šarlatu, a z èervce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví pøesukovaného; dílem øemeslným udìlal ji s figurami cherubínù. ³⁶ A udìlal pro ni ètyøi sloupy z dšíví setim, a obložil je zlatem; hákové pak jejich byli zlatí, a slil k nim ètyøi podstavky støbrné. ³⁷ Udìlal také zastøení ke dveøùm stánku z postavce modrého, z šarlatu a z èervce dvakrát barveného a z bílého hedbáví pøesukovaného, dílem krumpéøským, ³⁸ A sloupù k tomu zastøení pìt s háky jejich, (obložil pak makovice a pøepásaní jich zlatem), a podstavkù pìt mìdìných.

37

¹ Udìlal také Bezeleel truhlu z dšíví setim, jejíž dlouhost byla pùl tøetího lokte, a pùl druhého lokte širokost, vysokost také pùl druhého lokte. ² A obložil ji zlatem èistým vnitø i zevnitø, a udìlal jí korunu zlatou vùkol. ³ Slil jí také ètyøi kruhy zlaté ke ètyøem úhlùm jejím, dva totiž kruhy po jedné stranì její, a dva kruhy po druhé stranì její. ⁴ Zdìlal i sochory z dšíví setim a obložil je zlatem. ⁵ A uvlékl sochory do kruhù po stranách truhly; aby na nich nošena byla truhla. ⁶ Udìlal také slitovnici z zlata èistého. Pùl tøetího lokte byla dlouhost její, a pùl druhého lokte širokost její. ⁷ Udìlal i dva cherubíny z zlata, z taženého zlata udìlal je na dvou koncích slitovnice, ⁸ Cherubína jednoho na jednom konci a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici udìlal cherubíny, na obou koncích jejich. ⁹ Ti pak cherubínové mìli kòidla vztažená svrchu

nad ní, zastírajíce kóidly svými slitovnici; a tváoi jejich byly obráceny jedna k druhé, k slitovnici byly obráceny tváoi cherubínů. ¹⁰ Udílal i stůl z dříví setim. Dvou loket byla dlouhost jeho a na loket širokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost. ¹¹ A obložil jej zlatem èistým, i korunu zlatou udílal mu vùkol. ¹² Udílal mu i lištu dlani zšíoi vùkol, a udílal korunu zlatou okolo té lišty. ¹³ Slil také k nìmu ètyøi kruhy zlaté a vpustil je do ètyø úhlů, kteøíž byli na ètyøech nohách jeho. ¹⁴ Proti té lišti byli kruhové, skrže niž by provlaèování byli sochorové k nošení stolu. ¹⁵ Udílal i sochory z dříví setim, kteréžto obložil zlatem k nošení stolu. ¹⁶ A zdílal nádoby, kteréž byly na stole, misy jeho a lžice jeho, a koflíky jeho, a pøikryvadla k pøikrývání z èistého zlata. ¹⁷ Udílal také svícen z zlata èistého, z taženého zlata udílal svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho, koule jeho i kvìtové jeho z nìho byli. ¹⁸ Šest pak prutů bylo po stranách jeho, tøi prutové s jedné strany jeho, a tøi prutové s druhé strany jeho. ¹⁹ Tøi misky na zpùsob pecky mandlové udílány byly na prutu jednom, a koule a kvìt, a tøi misky na zpùsob pecky mandlové udílány na prutu druhém, a koule a kvìt; tak i na jiných šesti prutech z svícnu vycházejících. ²⁰ Na svícnu také byly ètyøi misky, udílané na zpùsob mandlové pecky, a koule jeho i kvìtové jeho. ²¹ A byla koule pode dvìma pruty z nìho, a koule druhá pode dvìma pruty z nìho, a koule tøetí pode dvìma pruty z nìho, a tak pod šesti pruty vycházejícími z nìho. ²² Koule jejich i prutové jejich z nìho byli, všecko hned jedním tažením z zlata èistého. ²³ Udílal i lamp jeho sedm, i utíradla jeho, i nádoby k oharkùm jeho z zlata èistého. ²⁴ Z centnéøe zlata èistého udílal jej se vším tím nádobím. ²⁵ Udílal také oltáø pro kadnìi z dříví setim, lokte zdélí a lokte zšíoi, ètverhraný, dvou pak loket zvýší; z nìho byli rohové jeho. ²⁶ A obložil jej

zlatem èistým, svrček jeho i po stranách vùkol, i rohy jeho; a udílal mu korunu zlatou vùkol. ²⁷ Po dvou podobnì kruzích zlatých udílal u nìho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po dvou stranách jeho, skrze niž by provlaèování byli sochorové, aby nošen byl na nich. ²⁸ A zdílal ty sochory z døíví setim, a obložil je zlatem. ²⁹ Nadílal také oleje pomazání svatého, a kadidla z vonných vící, èistého, dílem apatykáøským.

38

¹ Udílal také oltáø k zápalu z døíví setim, pìti loket zdélí a pìti loket zšíøí, ètverhraný, a tøí loket zvyší. ² A zdílal mu rohy na ètyøech úhlech jeho; z nìho byli rohové jeho, a obložil je mìdí. ³ Nadílal také všelijakých nádob k oltáøi, hrncù a lopat, a kotlíkù a vidlièek, a nádob jeho k uhlí; všeka nádobí jeho udílal mìdiná. ⁴ Udílal k oltáøi i rošt mæžovaný, mìdiný, pod okolkem oltáøe dole, až do prostøed nìho. ⁵ A slil ètyøi kruhy na ètyøech krajích k roštu mìdinému, v nichž by sochorové bývali. ⁶ Sochory pak udílal z døíví setim a obložil je mìdí. ⁷ A uvlékl ty sochory do tìch kruhù po obou stranách oltáøe k nošení jeho na nich; prázdný z prken udílal jej. ⁸ Udílal též umyvadlo mìdiné, a podstavek jeho mìdiný z zrcadel houfnì pøicházejících žen, kteréž pøicházely ke dveøím stánku úmluvy. ⁹ Udílal také síd k stranì polední; koltry oèkovaté síni té z bílého hedbáví pøesukovaného na sto loket, ¹⁰ Sloupù jejich dvadce, a k nim podstavek dvadce z mìdi, háky na sloupích, a pøepásání jejich z støbra. ¹¹ Tolikéž k stranì pùlnoèní koltry na sto loket, sloupù k nim dvadce a podstavek jejich dvadce z mìdi, háky na sloupích a pøepásání jejich z støbra. ¹² K stranì pak západní koltry oèkovaté na padesá, sloupù k nim deset a podstavek jejich deset, háky na sloupích a pøepásání

jejich z støibra. ¹³ A v strani pøední na východ padesáti loktù, ¹⁴ Koltry oèkovatè patnácti loktù byly pøi strani jedné, sloupové k nim tøi, a podstavkové jejich tøi. ¹⁵ A k strani druhé, u brány sínì té, jakž tam, tak tuto, koltry oèkovatè patnácti loktù, sloupové k nim tøi a podstavkové jejich tøi. ¹⁶ Všecky koltry sínì vùkol oèkovatè z bílého hedbáví pøesukovaného. ¹⁷ Podstavkové pak sloupù z mìdi, hákové na sloupích a pøepásaní jich z støibra, a obložení makovic jejich z støibra; všickni také sloupové sínì pøepásaní byli støibrem. ¹⁸ Zastøení pak brány sídce dílem krumpèøským z postavce modrého a šarlatu, a èervce dvakrát barveného a hedbáví bílého pøesukovaného; dlouhost jeho dvadcti loktù, výsost pak šíky pìti loktù, jako i jiných koltr sínì oèkovatých. ¹⁹ A sloupové k ní ètyøi a podstavkové jejich ètyøi z mìdi, hákové jejich støíbrní, a obložení makovic jejich a pøepásaní jejich z støibra. ²⁰ Všickni pak kolíkové pøíbytku a sínì vùkol byli z mìdi. ²¹ Tyto jsou vìci vyètené k pøíbytku, pøíbytku svìdectví, kteréž jsou vyèteny podlé rozkázání Mojžíšova, skrze Itamara, syna Arona knìze, k službì Levítù. ²² A Bezeleel, syn Uri, syna Hur, z pokolení Juda, udílal všecky tyto vìci, kteréž pøikázal Hospodin Mojžíšovi; ²³ A s ním Aholiab, syn Achisamechùv z pokolení Dan, tesáø a vtipný øemeslník, a krumpèø na modrém postavci a šarlatu, a èervci dvakrát barveném a kmentu. ²⁴ Všeho zlata vynaloženého na samo dílo, na všecko dílo svatynì, (bylo pak zlato obìtované), devìt a dvadcti centnéøù, a sedm set tøidceti lotù podlé váhy svatynì. ²⁵ Støibra pak od tìch, jenž náležejí ku poètu shromáždíní, sto centnéøù, a tisíc sedm set sedmdesáte pìt lotù podlé váhy svatynì. ²⁶ Pùl lotu z každé hlavy podlé váhy svatynì, ode všech jdoucích v poèet od dvadcti let a výše, jichž bylo šestkrát sto tisíc, tøi tisíce pìt set a padesáte. ²⁷ A bylo sto centnéøù

støibra k slévání podstavkù svatynì a podstavkù opony; sto podstavkù ze sta centnéøù, centnéø do podstavku. ²⁸ A z tisíce sedmi set sedmdesáti pìti lotù udìlal háky na sloupy, a obložil makovice jejich a pøepásal je. ²⁹ Mìdi pak obìtované bylo sedmdesáte centnéøù a dva tisíce a ètyøi sta lotù. ³⁰ A udìlal z ní podstavky ke dveøùm stánku svìdectví a oltáø mìdìný, a rošt mìdìný k nìmu, a všechny nádoby oltáøe, ³¹ A podstavky síni vùkol a podstavky brány síni, všechny také kolíky pøibytu a všechny kolíky síøce vùkol.

39

¹ Z modrého pak postavce a šarlatu a èervce dvakrát barveného udìlali roucha k službì, k pøisluhování v svatyni. Udìlali i roucho svaté, kteréž by bylo Aronovi, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ² A udìlal náramenník z zlata, postavce modrého a šarlatu, a èervce dvakrát barveného, a bílého hedbáví pøesukovaného. ³ I nadìlali plíškù zlatých, a nastøíhali z nich nití, aby jimi províjeli skrze modrý postavec a šarlat, a èervec dvakrát barvený a bílé hedbáví, dílem øemeslným. ⁴ Náramky u niho udìlali tak, aby se jeden s druhým spojití mohl; na dvou krajích svých spojoval se. ⁵ Pøepásání také náramenníka, kteréž bylo na nìm, z týchž vící bylo a týmž dílem, z zlata, postavce modrého a šarlatu a èervce dvakrát barveného, a bílého hedbáví pøesukovaného, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ⁶ Pøisadili i kamení onychinové, vložené a vsazené do zlata, øezané tak, jako ryty bývají peèeti, s jmény synù Izraelských. ⁷ A vložil je na vrchní kraje náramenníku, aby byli kamenové pro pamìt na syny Izraelské, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ⁸ Udìlal i náprsník dílem øemeslným, takovým dílem jako náramenník, z zlata, postavce modrého a

šarlatu, a èervce dvakrát barveného, a bílého hedbáví pøesukovaného. ⁹ Ètverhranatý byl; dvojnásobní udílali náprsník, na píd zdělí, a na píd zšíóí, dvojnásobní. ¹⁰ A vysadili jej ètyømi øady kamení drahého poøádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v øadu prvním; ¹¹ V øadu pak druhém karbunkulus, zafir a jaspis; ¹² A v øadu tøetím linkurius, achates a ametyst; ¹³ A v ètvrtém øadu chrysolit, onychin a beryl, vložení a vsazení do zlata v svém poøádku. ¹⁴ Tìch pak kamenù s jmény synù Izraelských bylo dvanácte vedlé jmen jejich, vyrytých, jako peèet ryta bývá, každý vedlé jména svého pro dvanáctero pokolení. ¹⁵ Udílali i k náprsníku øetízky jednostejné, dílem toèeným z zlata èistého. ¹⁶ Udílali také dva haklíky zlaté, a dva kroužky zlaté, a pøipjali ty dva kroužky na dvou krajích náprsníku. ¹⁷ A prostrèili dva øetízky zlaté skrze dva kroužky na krajích náprsníku. ¹⁸ Druhé pak dva konce dvou øetízkù vpjali do dvou tìch haklíkù, a dali je na vrchní kraje náramenníku po pøedu. ¹⁹ Udílali též dva kroužky zlaté, kteréž dali na dva kraje náprsníku, na té obrubì jeho, kteráž byla po stranì náramenníka po spodu. ²⁰ Udílali ještì dva jiné kroužky zlaté, kteréž dali na dvě strany náramenníka zespod po pøedu, proti spojení jeho, kteréž jest nad pøepásáním náramenníka. ²¹ I pøivázali náprsník od kroužkù jeho k kroužkùm toho náramenníka tkanicí hedbáví modrého, aby byl nad pøepásáním náramenníka, a aby neodevstával náprsník od náramenníka, jakž byl pøíkázal Hospodin Mojžíšovi. ²² Udílal také plášť náležející k náramenníku, dílem vytkávaným, všecken z postavce modrého, ²³ A díru u prostøed pláštì, jako díra v pancíøi; kolek byl po kraji jejím vùkol, aby se neroztrhl. ²⁴ Udílali také na podolku pláštì jablka zrnatá z postavce modrého a šarlatu, a èervce dvakrát barveného, a bílého hedbáví pøesukovaného. ²⁵ Nadílali i zvoneèkù z zlata

èistého, a z zavíšovali zvoneèky ty mezi jablky zrnatými u podolku pláštì vùkol, u prostøed mezi jablky zrnatými; ²⁶ Zvoneèk a jablko zrnaté, opìt za tím zvoneèk a jablko zrnaté u podolku pláštì vùkol, k užívání toho pøi službi, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁷ Potom udílali sukni z bílého hedbáví dílem vytkávaným, Aronovi a synùm jeho. ²⁸ I èepici z bílého hedbáví, a klobouky ozdobné z bílého hedbáví, a košilky tenké z bílého hedbáví pøesukovaného, ²⁹ Pás také z bílého hedbáví pøesukovaného, a postavce modrého a šarlatu, a èervce dvakrát barveného, dílem krumpéøským, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi, ³⁰ Udílali i plech koruny svaté z zlata èistého, a napsali na nìm písmo dílem vyrývajících peèeti: Svatost Hospodinu. ³¹ A dali do niho tkanici z hedbáví modrého, aby pøivázán byl k èepici na hoøe, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ³² A tak dokonáno jest všecko dílo pøíbytku stánku úmluvy; a uèinili synové Izraelští všecko, jakž pøikázal Hospodin Mojžíšovi, tak uèinili, ³³ A pøinesli pøíbytek ten k Mojžíšovi, stánek i všecka nádobí jeho, háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, i sloupy jeho a podstavky jeho, ³⁴ Pøikrytí také z koží skopových na èerveno barvených, a pøikrytí z koží jezevèích i oponu zastøení, ³⁵ Truhlu svídnou s sochory jejími i slitovnici, ³⁶ Stùl, všecka nádobí jeho i chléb pøedložení, ³⁷ Svícen èistý, lampy jeho, lampy zpoøádané, i všecka nádobí jeho, i olej k svícení, ³⁸ Též oltáø zlatý a olej pomazání a kadidlo z vonných vící a zastøení ke dveøùm stánku, ³⁹ Oltáø mìdný a rošt jeho mìdný, sochory jeho a všecka nádobí jeho, i umyvadlo a podstavek jeho, ⁴⁰ Oèkovatè koltry síni a sloupy k nim s podstavky jejich, i zastøení k bráni té síni, provazy také její a kolíky i všecka nádobí k službi pøíbytku, k stánku úmluvy, ⁴¹ Roucha k službi, k pøisluhování v svatyni, roucho svaté Arona kníze i roucho synù jeho k

konání úřadu kněžského. ⁴² Vedlé všeho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak udělali synové Izraelští všecko to dílo. ⁴³ A viděl Mojžíš všecko to dílo, a aj, udělali je, jakž byl přikázal Hospodin, tak udělali. I požehnal jim Mojžíš.

40

¹ Potom mluvil Hospodin k Mojžíšovi, ōka: ² V den měsíce prvního, prvního dne téhož měsíce vyzdvihneš přibytěk, stánek úmluvy. ³ A postavíš tam truhlu svĕdectví a zastoeš ji oponou. ⁴ Vneseš i stůl a zoidíš ōád jeho, vneseš také svĕcen a rozsvĕtíš lampy jeho. ⁵ Postavíš též oltáŕ zlatý pro kadidlo naproti truhle svĕdectví, a zaviseš zastoení ve dveřích přibytku. ⁶ Potom postavíš oltáŕ k zápalům pŕede dveřmi přibytku stánku úmluvy. ⁷ Postavíš také umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltáŕem, do nihož naleješ vody. ⁸ Naposledy vyzdvihneš síd vŕkol a zaviseš zastoení brány sínĕ. ⁹ Tedy vezmeš olej pomazání a pomazeš přibytku a všech vĕcí, kteréž v nĕm jsou, a posvĕtíš ho i všech nádob jeho, a bude svatý. ¹⁰ Pomazeš i oltáŕe zápalu a všech nádob jeho a posvĕtíš oltáŕe, a bude oltáŕ svatý. ¹¹ Pomazeš také umyvadla a podstavku jeho, a posvĕtíš ho. ¹² A pŕistoupiti kážeš Aronovi i synŕm jeho ke dveřím stánku svĕdectví, a umyješ je vodou. ¹³ A obleeš Arona v roucha svatá a pomazeš ho a posvĕtíš ho, aby ōřad kněžský konal pŕede mnou. ¹⁴ Synŕm také jeho pŕistoupiti kážeš, a zobláeš je v sukni. ¹⁵ A pomazeš jich, tak jako jsi pomazal otce jejich, aby ōřad kněžský konali pŕede mnou, aby jim bylo pomazání jejich toto k kněžství vĕnému po rodech jejich. ¹⁶ I uĕnil Mojžíš tak. Všecko, jakž mu rozkázal Hospodin, tak uĕnil. ¹⁷ I stalo se měsíce prvního léta druhého, prvního dne měsíce, že vyzdvihnĕ jest přibytěk. ¹⁸ Mojžíš tedy vyzdvihl přibytěk a podložil podstavky jeho a postavil dsky jeho,

a provlékl svlaky jeho, a vyzdvihl sloupy jeho. ¹⁹ Potom postavil stánek v pøíbytku a dal pøikrytí stánku svrchu na něj, jakož mu byl pøikázal Hospodin. ²⁰ A vzav svìdectví, vložil je do truhly, uvlékl také sochory k truhle a dal slitovnici svrchu na truhlu. ²¹ I vnesl truhlu do pøíbytku a zavìsil oponu zastøení, a zastøel truhlu svìdectví, jakož byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ²² Postavil i stùl v stánku úmluvy k stranì pøíbytku pùlnoèní, vnì pøed oponou. ²³ A zøídil na nìm zpoádaní chlebù pøed Hospodinem, jakž pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁴ A postavil svícen v stánku úmluvy naproti stolu, v stranì pøíbytku ku poledni. ²⁵ A rozsvítil lampy pøed Hospodinem, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁶ Postavil také oltáø zlatý v stánku úmluvy pøed oponou, ²⁷ A kadil na nìm kadidlem vonným, jakž pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ²⁸ Zavìsil také zastøení dveøí pøíbytku. ²⁹ A oltáø zápalu postavil ke dveøùm pøíbytku stánku úmluvy, a obìtoval na nìm obìti zápalné a suché, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ³⁰ A postavil umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltáøem, do nihož nalil vody k umývání. ³¹ A umýval z niho Mojžíš, Aron a synové jeho ruce své i nohy své. ³² Když vcházeli do stánku úmluvy, a když pøistupovali k oltáøi, umývali se, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ³³ Naposledy vyzdvihl sídò vùkol pøíbytku a oltáøe, a zavìsil zastøení brány sínì. A tak dokonal Mojžíš dílo to. ³⁴ Tedy pøikryl oblak stánek úmluvy, a sláva Hospodinova naplnila pøíbytek. ³⁵ A nemohl Mojžíš vjíti do stánku úmluvy; nebo byl nad ním oblak, a sláva Hospodinova naplnila pøíbytek. ³⁶ Když pak odnášel se oblak s pøíbytku, brali se synové Izraelští po všech taženích svých. ³⁷ Pakli se neodnášel oblak, nehýbali se až do dne, v nìmž se zdvihl. ³⁸ A byl oblak Hospodinùv nad pøíbytkem ve dne, a oheð býval v noci na nìm, pøed oèima všeho domu Izraelského ve všech

2 Mojžíšova 40:38

81

2 Mojžíšova 40:38

taženích jejich.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900